

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
=== ΡΕΠΟΡΤΑΖ ===
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ ΣΕΙΡΑΝ (ΔΡΙΣΤΕΡΑ) : Στρατιώται με ψηλά καπέλλο... Μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν χώραν ὅπου ἡ παράδοσις ἀντι-βάλλεται μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης ζωῆς, θὰ ἤμπορούσε νὰ ἴδῃ κανεὶς τὸ θέαμα αὐτό : Οἱ νεαροὶ ἱσχυόμενοι τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κολ-λεγίου τοῦ "Ηγρον", ἐκπαιδεύονται στρατιωτικῶς... ἀλλὰ μετὰ φρόνο ! Παρὰ πλεονέκεια : Ἀπὸ τὸ γαστρίον τοῦ ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Λιδύην. Ὁ Ντούσε, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγικοῦ Μπάλμπο διοικητοῦ τῆς μεγάλης ἰταλικῆς ἀποικίας ἀποδίδεται ἐν μέσω τῶν ἐ-νευσιῶν τῶν ἰθαγενῶν. Εἰς τὸ μέσον : Κατὰ τὰ τελευταία γυ-

μνάσια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς βαυαρικὰς Ἀλπεὶς ἐλαθὼν μέρος καὶ ἀεροπλانا ἐφωδισμένα μετὰ σκι, διὰ νὰ ἠμποροῦν νὰ προσ-γευσθῶνται εἰς τὰς χιόνους. Εἰς τὴν κάτω σειρὰν (ΔΡΙΣΤΕ-ΡΑ) : Ἡ κοσμιανήκη μικροῦλα βεντέττα Σπρεντμπελ εἰς μίαν σκηνὴν τῆς νέας ταινίας ποὺ φέρει τὸν χαρακτηριστικὸν τίτλον : "Ἐνὰ ἀνυπόφορον κοριτσάκι". Παρὰ πλεονέκεια : Μία εἰδυλιακὴ σκηνὴ τῆς Ἀμερικανικῆς ζωῆς. Εἰς μίαν πλάζ τῆς Φλωρίδας, αἱ κομψαὶ κυρίαι τῶν ἡμερῶν τὸν καιρὸν τοὺς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ποὺ συναγωνίζονται εἰς ταχύ-τητα καὶ κομψότητα

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
27
ΜΑΡΤΙΟΥ
1937

Αριθ. φύλ. 27
Τιμή δραχ. 2.

Π
Ε64

Αθηναϊκή Ζωή

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

Ρεπορτάζ από παντού

Το Έλληνικό Μελόδραμα, συνεχίζοντάς διακοπείας λόγω των Αποκρεω παραστάσεών του, ανέβησε την περασμένη Κυριακή εις τὰς «Ολύμπιας» τὸν «Ερνάνην» τοῦ Βέρντι.

Ἀπὸ γενεῆς ἀπόψεως, ὅπως πολλὰ ἀπὸ τὰς προηγουμένων, ἡ παράστασις αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἐπιμελημένη καὶ ἱκανοποιητικὴ. Ἰδίως ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἡ συνοχή τοῦ συνόλου, τὼν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκτελεστών καὶ τῆς ὀρχήστρας, ἥτις παρουσιάσθη ἐνισχυμένη ἀρκετὰ ἀριθμητικῶς καὶ θελτικῶς ποιητικῶς, ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἄξιον παντός ἐπαινοῦ.

Ἐκ τῶν κυρίων προσώπων ἡ κ. Μ. Κουρέκου ἐσημείωσε θαυμαστὴν ἐπιτυχίαν, τὸσον φωνητικῶς ὅσον καὶ σκηνηκίως, εἰς τὸν δύσκολον ρόλον τῆς Ἑλένης, μὲ τὸ ἀείσασθαι τραγοῦδι καὶ τὴν ψυχολογημένην ὑπόκρισιν. Ὁμοίως οἱ κ. κ. Μουλλᾶς (Δὸν Σὺλδα) καὶ Γ. Βιτωράτος (Δὸν Κάρλος) ἀπὸ πάσης ἀποφύως ἀρίστοι καὶ ὁ κ. Κ. Σάμιος (Ερνάντης). Ἐπίσης ἀρκετὰ καλὸς καὶ ὁ κ. Μ. Σινιόνης (Δὸν Ριγάρδος). Ἰδιαίτερος ὁμοῦ ἀείκει νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐρμηνεία τῆς ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γοργῶς ἐξελασμένου μαέστρου κ. Τ. Καραλιάνου.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ἀναμφιβόλως ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ τὰς τελευταίας παραστάσεως τοῦ «Ἑλληνικοῦ Μελόδραματος», τὰς ὁποίας πολὺ δικαίως ἐνίσχυσε τὸ κοινὸν μὲ τὴν ἀφόρῳ προσέλευσιν του εἰς τὰς κυριακάτικας ἀπογευματινὰς τῶν «Ολύμπιας».

Θὰ ἡμπορούσε μόνον νὰ προστεθῇ, ὅτι ἀν αἱ παραστάσεις ἐξακολουθοῦσιν μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν ἐμμένοντες καὶ συνάμα ἐπιτελεῖν ἐξοχῶς ἡ ἐξελίσσονται τῶν σκηνογραφιῶν, τοῦ κόρου (ἥδη ἀρκετὰ καλῶς) καὶ θαυματοῦν ἡ συγκρότησις μὲ μάλιστα ὑποτακτικὴν σκηνοθεσίαν, τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα, δεδομένου ὅτι συγκαταλέγει ἀρίστα καλλιτεχνικά, φωνητικά καὶ σκηνικά στελέχη, ἀσφαλὲς δὲ φθάσῃ εἰς ἕνα λαμπρὸ καὶ ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον, ὅπως τὸ ἀντιρεῖνται οἱ πολλοὶ ἀπαιτητικοί.

Μ. Κ.

—Ὁ θίασος Κομπούλη ἀνέβησε τὴν κωμωδίαν τοῦ Σαίξπηρ «Ὅπως ἀγαπᾶτε».

—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἔργου ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ.

—Εἰς τὸ θέατρον Ἀλίκης ἀνεβίσθη ὁ «Παπαφλέσσας», τὸ νέον ἱστορικὸν δράμα τοῦ κ. Μελά.

—Τὴν πρεμιέραν παρηκολούθησεν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ αἱ πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη.

—Μετά τὴν παράστασιν ὁ Διάδοχος συνεχάρη τὸν συγγραφέα καὶ τὸν ἐπεφώτισε, ὅπως διαδέχθη τὴν συγγραφήν του καὶ εἰς τὸν θίασον.

—Τὸ θερινὸν θέατρον «Περσέ» ἀνασκευάζεται. Θὰ γίνῃ νέα γκαλερί καὶ κάτω τῆς πλατείας ταβέρνα.

—Ἐπίσης ἐξωραίζεται καὶ τὸ θέατρον Λαοῦ. Ὁ ἐξωραϊσμὸς ἤρχισεν ἀπὸ τὰς παραστάσεων.

—Τὸ «Καζάν» εἰς τὴν πλατείαν Κένυγγος ἐκρημίσθη διὰ νὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ θέσιν τοῦ δημόσιου κτίριον.

—Ὁ Κυριακὸς ἔχει ἀρξάσει συνειδησίᾳ διὰ τὴν μεταρροπὴν τοῦ παρὰ τὸν σταθμὸν Λαρίσης θερινοῦ κινηματογράφου «Βικτόρια» εἰς θέατρον.

—Τὸ «Βασιλικὸν Θέατρον» ἐπαίει τὴν 25ην Μαρτίου τὴν «Βυβλίαν τοῦ Ἀδράμ». Ἡδὴ συνεχίζει τὰς παραστάσεις τοῦ «Υπερκωκενίου Τενατίου». Ἡ ἀναβίσεως τοῦ ἔργου ἐπιδόη κάτω ἀπὸ τὴν λέυκην τοῦ Ὁ. Νήλ φαίνεται ὅτι ἐμμεταίωθη.

—Ἐπείσθηεν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ μουσικὸς θίασος, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβῇ ἐκεῖ. Παρέμειναν μόνον διὰ τὸ γόρδιον μὴς νέος ταῖνας αἱ ἀδελφαὶ Καλοῦττα καὶ ὁ κ. Φιλίππιδης.

—Ἀπόψε δίδεται εἰς τὸ «Μοντιάλ» ἡ νέα ὁπερέττα τοῦ Χαρζήποστόλου τὸ «Τρελλοκόριτος».

—Εἰς τὸ Παλαιῶν ἔγκατεστάθη ὁ θίασος τοῦ κ. Κυριακοῦ.

—Εἰς τὸ «Κεντρικόν» ὁ ἐγκατεσταθεὶς ἐκεῖ μουσικὸς θίασος ἀνέβησε τὴν ὁπερέτταν «Οἱ δύο ἀγγελοὶ τῶν κ. κ. Σουλίου, Σακελλαρίου.

Ἡ ἐπιβράβευσις τῆς ἀρετῆς

Τὰ «Ψυχικὰ καλλιτεχνία»

Ἔγιναν στὴν Καλλιθέα

Ἡ Καλλιθέα ἐδόθηκε ν' ἀνοστήσῃ τὰ μακαρία τῇ λήξει καλλιτείας τοῦ κ. Ντὲ Βαλέφ. Ὅχι ὅμως ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ σωματικῶς κάλλους, ἀλλὰ τοῦ ψυχικοῦ. «Ψυχικὰ καλλιτεχνία» τὰ ὠνόμασεν ὁ ἐφευρέτης τῶν κ. Χαίνης, Πρόεδρος τῆς Λέσχης Καλλιθέας. Καὶ ὥρισεν ὅπως κατ' αὐτὰ βραβεύεται ἡ ἐκουσία τὰς καλλιτέρας ψυχικὰς ἀρετὰς. Καὶ ὅμως δὲν περιμένει κανεὶς εἰς τὴν Καλλιθέαν νὰ βραβεύεται, ἡ...καλὴ θεὰ, ἡ ὁμορφία τοῦ σώματος διπλασθὶ καὶ διὰ τὰ ἀθάνατα κάλλη τῆς ψυχῆς. Ἄλλ' ὁ κ. Χαίνης δὲν ἐλάσει ἢν ὅψιν του τὸ ὄνομα τοῦ συνοικισμοῦ. Καὶ καθιέρωσε τὰ ψυχικὰ καλλιτεχνία, τὰ ὁποῖα ἐτελέσθησαν διὰ πρώτων φορὰν προχθές. Παρέστησαν ὑπουργοί, ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πολὺς κόσμος. Ἡ ἐνορατικὴ δὲλαδὴ τὴν καλλιτεσίαν ἐγίνε μὲ πολλὴν ἐπισημότητα. Λόγῳ ἐξερωνήθησαν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν ψυχικῶν προτερημάτων τῆς ἐνορέτου γυναικὸς ἀπενεμήθησαν τὰ βραβεῖα εἰς τὰς κυρίας Ἑλ. Κατσούλη, Διευθύντριαν τοῦ Ἰδρυματός Προστασίας Βρεφῶν καὶ Εἰρηνῆν Λαοκαρίδου, Διευθύντριαν τοῦ Οἴκου τῶν Τυφλῶν.

Μὲ τὴν καθιέρωσιν τῶν νέων αὐτῶν καλλιτεσιῶν θὰ πάρουν τὴν ρεβάν, ὅσες δὲν ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ὠραία καὶ ἁρμονικὰ σώματα καὶ οἱ ὁποῖες εἶχαν κατατροπῶθι ἀπὸ τὰ καλλιτεία τοῦ κ. Βαλέφ. Οἱ νεανίδες, οἱ ὁποῖες ἔχουν μόνον πλεονέκτημα τὴν «καλὴν τὴν ἡλικίαν», τὰ ψυχικὰ τῶν προτερημάτων, τὰ «ψυχικὰ τῶν κάλλους» μὲ μίαν ἐξοφίαν, θὰ ἐπιβληθῶν ἐπὶ τέλους διὰ μίαν φορὰν τὴν βασιλοῦσιν τῆς ὁμορφίας, οἱ ὁποῖες μὲ τὴν τύχην τῆς εὐνοίας τῆς φύσεως, ἡ ὁποία τίς ἐπιοικεῖ, σὲ μερικὰ σωματικά χαρίσματα, τὸ εἶναι παρὲς ὁμολογουμένως πολὺ ἀπάντων τῶν....

Ἡ ἰδέα τῶν ψυχικῶν καλλιτεσιῶν ἐχει ριφθῇ ἀπὸ τὸν κ. Χαίνην ἀπὸ τοῦ 1935 προέκλεσε δὲ τότε τὸν ἐνδοχὸν αἰσθητικὸν, οἱ ὁποῖοι ἐλαβάν ἀφορμὴν νὰ γράφουν εἰς τὸν Τύπον ὅμνους εἰς τὴν ἐπὶ τὸσον διάστημα παρὰ γυναικείαν ἀρετὴν.

«Ἀξία βραβεύσεως, ἔγραψε τότε ὁ κ. Κεπέτζη, εἶναι ἐκείναι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ψυχικῶς ἀδελφαὶ μὲ τὴν Ἀλκίαν καὶ τὴν Ἀντιγόνην, αἱ ὁποῖαι ἴσως ψυχικὰ ἀντίρρην, π' ὅσον συνποθούντων τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος κατὰ τὸν ἰδεωδὲν τρόπον ποῦ θέλει ὁ Σὺλλερ, δηλαδὴ τὸ καθῆκον ἀποτελοῦσε αὐτὴν ταῦτα τὴν φύσιν τῶν, δι' αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἀνέπνευσεν καὶ ἐξοῦσαν, χωρὶς τίποτε ἄλλο νὰ τὰς παρασύρῃ καὶ νὰ τὰς ὠθῇ. Ἀς ζητηθῇ, ἐτόνιζεν ὁ κ. Κεπέτζη, τὸ ἐκλεκτὸν ἄνθος τοῦ ψυχικοῦ γυναικείου κάλλους καὶ ὅς βραβεύθῃ. Μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ταπεινὸν φασκόμυλον. Ἀς πάρῃ αὐτὸ τὸ βραβεῖον. Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μία ἐταχτομυθία, ποῦ γυναι-

ρίζει ὅμως, ὅπως λέγει ὁ Γκαίτε, ποῖα εἶναι αἱ οὐράνιοι δυνάμεις».

Ἡ ἰδέα τῶν ψυχικῶν καλλιτεσιῶν προέκλεσε ἀφορμὴν ἐπιβίαιον κατὰ τῶν σωματικῶν καλλιτεσιῶν τοῦ κ. Ντὲ Βαλέφ.

«Τὰ καλλιτεία τῆς σωματικῆς ὁμορφίας ἴσως μὴ μορφή χοντροκομμένης λαϊκῆς ρεκλάμας ἢ ἀκόμη χειρότερα μὴς κάποιας κακῶς συγκεκριμένης καυδοπότητος, ἔγραψε ἕνας ἀνυπόθετος δικαστικὸς. Ἐδημιούργησαν ἕναν ἀνὸν τὸν θορύβον γύρω ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἰδέαν τοῦ κάλλους, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ κάποιον λεπτότερον χειρισμὸν, μίαν ἀπρόσφορον ἀντίρρην, διὰ νὰ μὴς συγκινήσῃ περὶ εὐαιετικά. Διότι τὸ σωματικὸ κάλλος δὲν ἔχει ἀξίαν παρὰ μόνον ἐν ἐκτὴ ὑψηλότερας προθέσεως καὶ διὰ νὰ μιλῶν καθαρώτερα, ὅταν ἀπευθύνεται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο στὴν ψυχὴ καὶ λιγώτερον στὴς αἰσθησεις».

Ὁ Λυκαίρκος κ. Μεταξᾶς ἔγραψε: «Μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ παρακολουθῶ τὸ κάλλος ποῦ ἐνυπάρχει στὴν ψυχὴ ἑνὶν κοραίων, αἰνέτες εἰς τὰ μαθητικά τῶν χρόνιων διεκρίνοντο διὰ τὴν φιλαλληλίαν τῶν, τὴν μεγάλην στοργὴν πρὸς τοὺς ἰδικοὺς τῶν, τὸν σεβασμὸν τῶν πρὸς τοὺς ἀνιψτέρους τῶν, ὅλοι δὲ αὐτοὶ ἀποκαταστάσαν καὶ ἀπέκτιψαν ζηλευτὴν κοινωνικὴν θέσιν, ἐγίναν φιλόστοργοι μῆτρες καὶ ἀφροσύμεναι οὐχνοί».

Ὅλοι αὐτοὶ καὶ αἱ ὁμοῖαι τῶν εἰναι ἀξία τῆς μεγαλειότητος ἐπιβραβεύσεως».

Αὐτὸν τὸν ἐνδοχὸν προέκλεσε ἡ ἰδέα τῶν ψυχικῶν καλλιτεσιῶν. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἐνθερμὴν ἐπιδοκίμασαν ἀρχίζει ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ. Ὁ κ. Χαίνης μὲ τὴν θερμὴν ποῦ διακρίνει ὅλους τοὺς ἀποστόλους μίᾳ ἰδέᾳ ἐλπίζει, ὅτι γρήγορα θὰ υἱοθετήσῃ ἡ Κοινὴ Γνώμη τὸν θεσμὸν τῶν ψυχικῶν καλλιτεσιῶν. Καὶ ὅτι ἡ ἰδέα του θὰ εὕρῃ εὐρείαν καλλιέργειαν. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἔρχεται ἡ σειρά τῶν ψυχικῶν ὠραίων, νὰ ἐπιβληθῶν μὴ φορὰ καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῶν σωματικῶν ὠραίων, οἱ ὁποῖες κατεῖχαν μέχρι τὰς ἐν παντὶ τὰς πρωτείας. Λαμβάνουν τὰς μίαν ἠθικὴν ἐπιβράβειον αἱ διακρινόμεναι διὰ τὰ ψυχικὰ τῶν χαρίσματα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἡ ἐπιβράβευσιν αὐτὴ τοὺς δίδεται ἀπὸ ἡλικιωμένων κυρίως, τοὺς κατὰ κανὸνα ὑμνίστας τῆς ἀρετῆς. Ἐνῶ οἱ νεοὶ ἔχουν καὶ θὰ ἔχουν λόγια θαυμασμοῦ μόνον γιὰ ἕνα ὠραῖο πρόσωπο ἢ ἕνα καλλιγραφικὸν σῶμα. Καὶ μόνον αἱ γυναῖκες κοπέλλες θὰ δύνουν ὡς βραβεῖον τὴν καρδίαν καὶ τὸν εαυτὸν τῶν μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὅψιν τῶν τὰ ψυχικὰ καλλιτεσία τοῦ κ. Χαίνης.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ

Ἐφάνταστον

—Ἄκουσε, ἀντροῦλη μου, σήμερον εἶναι κύριος μὲ εἶπε ἀεσποινίδου! —Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι εὐρήθηκε στὸν κόσμο κάποιος καὶ σὲ πῆρε γυναῖκα τοῦ!

Ἐθύμωσε

—Μαίρη, στοιχηματίζω ὅτι ἂν δὲν ἤμουν ἐδῶ, αὐτὸς ὁ κύριος θὰ σὲ φιλοῦσε. —Πολύτιμο! Φύγε γρήγορα ἀπ' ἐδῶ!...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἡ ἐβδομαδιαία κίνησις

Ἡ μουσικὴ κίνησις ἐπαυρήθηκε μετὰ τὴν λήξιν τῶν Ἀποκρεω, ζωηρῇ.

Ὁ τυφλὸς καλλιτέχνης τοῦ πιάνου κ. Γ. Θεμελῆς, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ Ὁδείου Παρισίων, ἔδωσε εἰς τὰς «Ολύμπιας» ρεσιτάλ μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστη πικρὸν καὶ ἐκλεκτὸν κοινόν, τὸ ὁποῖον ἀπεβόησε τὸν ἐξαιρετικὸν καλλιτέχνην.

Σήμερον δίδεται ἡ πρώτη συναυλία τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν μετὰ ἔργα ἑλληνικῆς μουσικῆς, πολλὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελεσθῶν διὰ πρώτων φορὰν. Συμμετέχουν αἱ κυρίαι Μαρίκα Καλοπούλου, Ν. Φραγκιᾶ, Κρ. Ζώρα, Η. Μπουρεζάκη, αἱ δ' ὀνίδες Μ. Κυριακοῦ, Λ. Γεωργιάδου καὶ αἱ κ. κ. Πάννης Ἀγγελόπουλος, Στεφανίδης, Παπακωνσταντίνου κλπ.

—Τὴν 11ην Ἀπριλίου θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ συναυλία τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ τραγουδιοῦ δ' ὀνίδος Μαίρης Κατσοῦρου καὶ Μάρκου Κουμαριανού.

—Τὴν Τετάρτην δίδεται εἰς τὸ θέατρον Κομπούλη ρεσιτάλ κοροῦ τῆς δ' ὀνίδος Α. Μαρτράου, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ χορεύσῃ δέκα κοροὺς ἰδικῆς τῆς χορογραφίας.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐδόθη μὲ ἐπιτυχίαν μελοδραματικὴ παράστασις μὲ τὸν «Ερνάνην» τοῦ Βέρντι.

—Εἰς τὴν πρωτεύουσιν θὰ ἐμφανισθῇ προσεχῶς ἡ χορωδία Ἀλβίου, ἡ ὁποία θεωρεῖται μίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἑλληνικῆς χορωδίας.

—Ἡ ὑψηλὸς δ' ὀνὶς Δραγάτος ἔδωσε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ρεσιτάλ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ.

—Ἡ συμφωνία τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἐπαυρήθηκε τὰς συναυλίας τῆς, δώσανα τὴν πρώτῃν μετὰ τὰς Ἀποκρεω συναυλίαν τῆς τὴν περασμένην Κυριακὴν.

—Αἱ διαλέξεις, τὰς ὁποίας ὠργάνωσε διὰ τὴν ἐφετηνὴν περιόδον ἡ Ἑταιρεία Λογοτεχνῶν, ἀρχίζου τὴν 25ην Ἀπριλίου μὲ πρώτον ὁμιλητὴν τὸν κ. Μαν. Τριανταφυλλίδην καὶ μὲ θέμα: «Ὁ ὁπτικὸς καὶ ὁ ἀρχὴ τῆς διηλώσεως».

—Γενόμεναι ἀρχαίρεται τὸ σωματεῖον γλυπτῶν, ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Ν. Γεωργιαντῆς, γενικός γραμματεὺς ὁ κ. Διπρεράκης καὶ ταμίας ὁ κ. Δ. Παπαγιάννης.

—Προσεχῶς στὴν αἴθουσα Στρατηγούλου ἀνοίγει ἡ ζωγραφικὴ ἐκθεσις τῶν γνωστῶν ζωγράφων Γ. Σκαρλάτου καὶ Μαρίας Χαϊκάλη-Σκαρλάτου. Οἱ καλλιτέχναι θὰ ἐκθέσουν περὶ τοὺς πενήντα πίνακας τῶν.

—Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζεται μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγούλου ἡ ἐκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Ἀλεξοῦ, ἡ ὁποία συγκεντρώνει πολλὴν κόσμον.

—Ἡ δ' ὀνὶς Νέλλη Κυριακοῦ συνεχίζει τὴν ἐκθεσίαν τῶν ἔργων τῆς εἰς τὸ ἔργον στήριον τῆς ὁδῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου, 31, Νέον Φάληρον.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» συνεχίζεται μὲ ἐπιτυχίαν ἡ ἐκθεσις ζωγραφικῆς τοῦ κ. Βασ. Σπηλιωτοπούλου.

—Ἐκκυλοφόρησε τὸ 7ον τεῦχος τοῦ 15ημέρου περιοδικοῦ «Ἡ Χαρὰ τῶν Παίδων», γεμίστο ἀπὸ χιουμοριστικῆς εἰκονογραφημένης ἱστορίας, διηγήματα καὶ παραμύθια καὶ ποικίλη ὠλη γιὰ μικρὰ παιδιά.

—Τὴν 31ην Μαρτίου κυκλοφορεῖ τὸ «Ἐκκίνημα», μαθητικὸν περιοδικόν, δὲλαδὴ πρωτοπαρσία. Συνεργάζονται 50 Ἑλληνες δημοσιογράφοι, λογιταῖοι Πανεπιστημίου, συγγραφεῖς, καλλιτέχναι, ποιηταί, θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ κριτικοί.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Γραφεῖα Σταδίου 23.

Τυπογραφ. Παλαμίδου 4.

ΤΗΛΕΦ. Γραφεῖον 31909
Τυπογραφ. 28632

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ

27

ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἰοῖθ. φύλλου 27

Τιμὴ φύλλου Δραχ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«ΤΙΣ ΕΙ;»

ΤΟΥ Κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

Ἵπάρχουν οἵπια στὰς Ἀθήνας, ποῦ νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχουν ὀργανωθῇ σύμφωνα μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς «τῶν πόλεων καὶ φρουρῶν». Ὁ σκοπὸς τῶν ὀλων δὲν ὅς ἀπευθύνει τὴν προσεγγίσειν αὐτὸς τὸν περίφημον «τίς εἰ;» Μὲ τὸν ἴδιον ὅμως στρατιωτικὸν τρόπον μὴ φωνὴ δουλικοῦ ἐκ τῶν ἔνδον αὐτῶν ἐρωτᾷ: «Ποῖος;» Καὶ εἶναι ἐντελὴς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Ἄν δὲν ἀπαντήσετε, εἶναι ἀδύνατον νὰ σὰς ἀνοίξουν τὴν πόρτα. Μπορεῖτε νὰ χτυπᾶτε ὡς αὐρίον τὸ πρῶ. Σοῦ ἔτυχε ποτὲ, ἀγαπητέ μου ἀναγνώστα, ἡ κωμικοτραγικὴ αὐτὴ περιπέτεια; Ἐμένα μοῦ ἔτυχε πολλές φορές, ἀλλ' αὐτὸ ἔτυχε ἀκόμα, καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν.

—Ποῖος;

Ἐσκόμω τὰ μάτια μου νὰ διακρίνω ἀπὸ ποῦ ἔφθανε τὸ πρόσταγμα, ἀλλὰ δὲν κατάρθωσα νὰ ἐξακριβώσω τίποτα. Ἡ φωνὴ ἔφθανε, χωρὶς ἄλλο πίσω ἀπὸ κάποια γκρίλλια τῶν ψιλῶν παραθύρων. Ἀντί ν' ἀπαντήσω στὸ ἡλίθιον ἐρώτημα τοῦ δουλικοῦ, ἐξανακουδούνισα.

—Ποῖος; ἐπανεληθῇ τὸ πρόσταγμα.

Ἐπὶ τέλους, ἔδωκα κι' ἐγὼ στὸ ἡλίθιον ἐρώτημα τὴν γνωστὴν ἡλιωτέραν ἀπάντησιν:

—Ἐγώ.

Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησίς μου δὲν ἐκρίθη, φαίνεται, ἱκανοποιητικὴ καὶ ἡ ἀνάγκη ἐξηκολούθησε:

—Ποῖος ἐγώ;

—Ἐγώ.

—Μὰ ποῖος;

—Ἐγώ, ἐπὶ τέλους... Καὶ καληνύκτα σὰς.

Ἀλλὰ τί ἄλλο, λοιπόν, ἔπρεπε νὰ κάμω; Ν' ἀπαντήσω συγκεκριμένως καὶ καὶ νὰ πῶ; Νὰ δηλώσω τὸ ὄνομά μου, τὴν ἡλικία μου, τὸ ἐπάγγελμα μου, τοὺς τίτλους μου, τὰς περὶ γέννησός μου; Ὁραὶ δουλεῖα κι' αὐτὰ! Νὰ στέκοσθε μπροστὰ σὲ μὴ κλειστὴ πόρτα, σὰν ἡλίθιος, καὶ ν' ἀπαγγέλλετε μεγαλοφώνως πρὸς τὸ κενόν, τοὺς τίτλους τῆς ταυτότητός σας;

—Γεώργιος Σκαμπαδέρης, ἐτὶν τριάντα, διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας καὶ ἀριστερὸς φάτσης τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Φανουρίου, δουλὸς σας.

Καὶ καλὰ ἂν θεωρηθῶν ἀρκετοὶ οἱ τίτλοι σας αὐτοί, γιὰ νὰ σὰς ἀνοίξουν. Ἄν δὲν θεωροῦν, τί γίνεται;

Ἀλλὰ, ἐρωτᾷ, ποῖον λόγον, ποῖαν σκοπιμότητα, τί νόημα ἔχει ἡ ἡλιθιότης αὐτή, ποῦ ἔχει καταστήσει κανὼν στὰ περισσότερα μικροαστικά οἴπια τῶν Ἀθηνῶν; Νὰ τὰ προσφάξῃ ἀπὸ εἰσοδὸν κακοποῖν; Ἀλλὰ ὁ λυποῦντος, ὁ ἀπατεῶν, ὁ κακοποῖος, ὅν γένει, δὲν ἔχει καμμίαν δυσκολίαν, ἐρωτώμενος, νὰ δώσῃ τοὺς ἐνθιμότερους τίτλους ταυτότητός του, μὴ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Μπορεῖ ἀξιόλογα ν' ἀπαντήσῃ πῶς εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Β

—Καλὲ τί ἔπαυες, Πέτρο ; Γυμναστι-
στὸ τραπέζι θὰ κάνης τώρα ;

ΤΑ ΣΥΜΠΑΘΕΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΑ ΠΟΥΛΙΑ

ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ

Η εὐτυχισμένη οικογενειακή των ζωή που διακόπτεται από τις μακρινές αποδημίες.

Ο πελαργός, το κοινώς λεγόμενο λελέκι, είναι μεγάλο πουλί, σύνθετος είδος, διότι στην Ευρώπη και πολύ γνωστό και είδος στην Ελλάδα. Άλλοτε, επί Τουρκοκρατίας, υπήρχαν πολλά περιστεράκια και οι φωνές τους εχθροκόνητο πάνω σε πολλές στεγνές χωλίες και πόλεως. Τώρα εξακολουθούν να υφίστανται στην Θεσσαλία, στη Θράκη και στην Βόρειο Μακεδονία. Ο πελαργός θεωρείται παντού ως γκούρικο πουλί, ως σύμβολο ευτυχίας και διά των λόγων αυτών δεν καταδιώκεται, αλλά προστατεύεται παντού. Οι αρχαίοι Έλληνες ετιμωρούσαν αυστηρά τους θιώκτες των πελαργών, εις τους Έθραϊούς ήτο σύμβολο σεβασμού εις την Αίγυπτον απήλασε ιδιαίτερους λατρείας, ο οποίος πρόσ τιςθεαίς "Ισίδος, Στους Ρωμαίους ο πελαργός ήτο το ιερόν πτηνόν της Ηρας και εσμιμήλιζε την στοργήν και την ευλάβειαν. Ο πελαργός είναι μεγάλο πουλί ύψους 1 μ. 20 περίπου με ανοίγμα πτερώων 2 μ. 30 - 2 μ. 40. Έχει μεγάλο ισοκύρτο ράμφος, μακρύ πόδια και μπορεί να πετάξει ταχύτατα και επί πολύς ώρας. Ζη εις την Ευρώπην, Ασία, Αμερικήν και Αφρικήν. Από το 8 είδη του εις την Ευρώπην ζή ο (λευκός πελαργός) και ο (μέλας). Ο πρώτος σκεδόν πάντοτε κάτοικος ή φαιός είναι κοινωνικώτατος και κτίζει πάντα την φωλιά του μέσα στις πόλεις και τα χωρία, πάνω στα κεραμίδια των οπιτών, σε καμπαναρία ή σε έρειπώμενους πύργους, τοίχους, σε φυλά δένδρα, κοντά πάντα στα κατοικημένα μέρη. Όχι μόνο ως εκ τούτου δεν αποφεύγει την συντροφιά του ανθρώπου, αλλά την επίζητεί. Έξημερωτά μάλιστα πολύ εύκολα, αλλά, όπως συμβαίνει με τα περισσότερα των μη κατοικημένων ζώων, δεν τεκνοποιεί εις την αιχμαλωσίαν. Έξω από τας πόλεις και σε θαλάσσιον μέρη, κοντά στις μεγάλες λίμνες και στους μεγάλους ποταμούς, ζή εις πολυάριθμους ομάδες, ιδίως εις την μεσημβρινή Σιβηρία, στην Περσία, στην Ισπανία, στη Συρία, στην Αίγυπτο και στην Ευρώπη, στη Γερμανία και στην Ολλανδία.

Η πελαργίνα γεννά κατ' Άρπριον - Μάιον 3-4 αυγά και τα μικρά πουλιά εμφανίζονται μετά ένα μήνε. Καθ' όλο αυτό το διάστημα ή πελαργίνα δεν φεύγει ούτε στιγμήν από πάνω από τα αυγά της και ο πελαργός της φροντίζει τα μικρά της με μεγάλη φροντίδα και στοργή. Όταν δέ θγούνη τα μικρά ή φροντίδες και ή στοργή των μεγάλων

έκδηλούνται εις όλων των την έντασιν. Έκτός θέβαια από την τροφή την οποίαν ένολλάς ο πατέρας και ή μητέρα φέρουν εις τα μικρά των, τα περιποιούνται κατά πάντα τρόπον, τους μαθαίνουν να μεταχειρίζονται το ράμφος των, όχι μόνο

πίσω τον μακρύν λαιμόν τους ούτως ώστε το κεφάλι τους να έγγιξη την ράκιν και κτυπών δυνατά τα δύο σκληρά τμήματα του ράμφους των. Φαίνεται ότι ή τέχνη αυτή δεν είναι και τόσο εύκολη και πρέπει να την μαθαίνουν οι μικροί από γάλοι πελαργοί, ιδίως οι μπότερες, έπειτα π. χ. να κάνουν μαζί με τα μικρά τους, όταν έτυχε να πάρουν φωτιά το σπίτι πάνω στο οποίο ήταν ή φωλιά, παρά να σωθούν και να αφήσουν τ' ανήμπορα παιδιά τους μέσα στις φλόγες. Στην Ελλάδα, οι πελαργοί δεν μένουν έν γενέει τον χειμώνα. Φεύγουν σε πολυάριθμα κοπάδια κατά το τέλος Σεπτεμβρίου ή τας αρχάς Οκτωβρίου, φέρνοντας τον χειμώνα στην Αφρική και έπανερώνται στην ανοίξη. Τυρίζουν πάντοτε στην ίδια φωλιά, την οποία ευρίσκουν καλοσυνήθως, φυσικά, από την κατοικία και την επιδιώκουν ούτως ώστε κάθε χρόνο γίνεται και φθάνει και μεγαλειότερη. Μόλις ο πελαργός έρθη στην φωλιά, καλεί την σύντροφόν του, την οποία υποδέχεται με πολύ θορυβό του ράμφους του και με κωμικές, σαρωματικές υποκλίσεις. Έπειτα με ορβάνοντα μεγαλοπρεπώς φτερά, ακολουθεί το συζυγικόν άγκάλιασμα. Οι πελαργοί είναι έν γενέει ειρηνικά ζώα άν και διά την υπεράσπισιν των μικρών των ή στην έποχή των έρωτικών έκδηλώσεων συνάπτουν ήρωϊκά μάχας και μεταξύ των και πρόσ άλλα πουλιά. Κατ' επανάληψιν έχει αναγραφή π. χ. ως πληροφορία αυτοπύην μαρτύρων ότι, διά να αποκρούσουν επίθεσις άετών έναντιόν των φωλεών των πολλοί πελαργοί ένώθησαν και άντεπετέθησαν κατά του κυριάρχου του άερος. Με τούτην μανίαν δέ διεξήχθη ή μάχη, εις την οποίαν κατέβησαν συνεχώς ένισχύσεις και εις τα δύο στρατόπεδα, ώστε κατά δεκάδας πτώματα άετών και πελαργών έκαλύπτον το έδαφος και τέλος οι άετοι άναγκάσθηκαν να τραπούν εις φυγήν.

Οι πελαργοί δεν είναι μόνον κοινωνικοί εις τις μετά του ανθρώπου σχέσεις τους, αλλά και μεταξύ τους. Λέγεται μάλιστα ότι των όμαδικών άναχωρήσεων προηγείται πάντοτε συμβούλιον, το όποιον άποτελείται από ώριμώμενον αριθμόν πελαργών και έν είδει άνωτάτου συμβουλίου ή δικαστηρίου, έκδίδει τελειοδικώς αποφάσεις πρόσ τας όποιας πρέπει να συμμορφωθούν και τας όποιες έναλλαβάνουν να επιβάλλουν όλοι οι πελαργοί του ορεκτικού ομήνου. Αυτά οι διάφοροι συνήθειαι είναι έκείναι φαίνεται, που από αρχαιοτάτων χρόνων τους έκαναν τόσοں συμπαθητικούς εις τους ανθρώπους.

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ

Οι πάστορες στην Αμερική, έκτός από τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, επιδίδονται και σε άλλα πρακτικά επαγγέλματα, στα όποια διατρέφονται. Σ' έναν διαγινώσκον μαγειρικής, που δόθηκε πέρι στο Ντιτρόιτ, το πρώτο βραβείο το κέρδισε ένας πάστορ, ο όποιος μαγειρεί σε μία μόνον ώρα τρία νοστιμώτατα είδη φαγητών. Μόλις έγινε γνωστή ή νίκη του, ο πάστορ έλαβε διάφορες βελοαστικές προτάσεις από πολλούς έστιάτορες, που τον καλούσαν ν' αναλάβη την διεύθυνσιν των κουζίνας τους. Τις άπέρριψεν όμως έλες και τούτο, όχι γιατί δεν καταδεχόταν να γίνει μάγειρος, αλλά... έπειδή είχε καταλήξει στην άπόφαση... ν' άνοιξη δικό του έστιατόριο!

Ένας πάστορ... άρχιμάνειρος.— Ο Βασιλεύς της Άγγλίας κηπουρός. — Ένας ιεροκέρυξ χρυσοθήρας. — Στρατηγός ένδοξος και καλός τσανκάρης! ! Η μαγνητική έμφυς δύναμις του χρυσού δεν στάθηκε ικανή να έμποδίσει τους εύσεβείς πάστορας να εξακολουθήσουν τα κηρύγματά τους. Έτσι, ενώ κοσκινίζουν στις όκροποριές την χρυσόκοκκιν, άκρίτιστα συγχρόνως στους άλλους χρυσοθήρες τον λόγο του θεού. Πρακτικοί στις αντίληψεις τους είναι και μερικοί διάσμοι Αμερικανοί στρατηγού, οι όποιοι διεπρεψαν στα διάφορα πεδία των μαχών. Ο στρατηγός Μάρτλετ, ο ένδοξος νικητής της μάχης του Άνναπόλ, ήταν διέπνυτης ένός νυκτερινού άούλου. Ο στρατηγός Ούεμπ ήταν τροφός της ένός καλλεγίου. Ο στρατηγός Σέκουν τραπέζης και ο στρατηγός Σμέιν δικηγόρος. Ο στρατηγός Ουάλλας ήταν μυθιστοριογράφος και... τσανκάρης! Και ο

Επί πλέον ήταν προσεκτικός καλλιεργητής, καλός κηπουρός και άριστος δεινρόκομος. Είχε συγγράψει ένα έργο, που χρησίμευσε άργότερα ως βάσις για την έφευρέσει του έμβολιασμού των δένδρων. Τα πρώτα πράσινα μήλα, που πουλήθηκαν στην αγορά του Λονδίνου, προέρχονται από τους κήπους του Βασιλέως Γεωργίου του 11 της Άγγλίας, ο όποιος αυτοπροσώπως είχε φροντίσει για την καλλιέργειά τους, την συγκομιδή τους και την άποστολή τους στην αγορά. Τα βασιλικά μήλα ήσαν 300 λίτρες και ο Σπλ, ο μεγαλειότερος έμπορος της έποχής έκείνης, άναφέρει ότι έβγαλε άναρπαστά από τον κόσμο από την πρώτη μέρα. Καλός άνθρωπος ήτο επίσης και ο Λουδοβίκος 13ος. Από τας διαστροφές που έκανε εις τα ράβια του κήπου του, έδημιουργήσαν πολλές ποικιλίες βασιλικών τριαντάφυλλων των όποιων οι ά-αυγά ή καλλιέργεια διεβόδη και έγεννεύθη.

Το περιεργον είναι ότι και πολλοί έστεμμένοι άποακολούθησαν οσβάρά με επαγγέλματα του λαού. Ο Βασιλεύς της Γαλλίας Κάρολος Δ', έκτός από τα βασιλικά του καθήκοντα, έκτελούσε έν εθουσιωδία το επαγγελμα του... οιδερά. Πολλά δέ κύπελλα του ύπναιρετικού του προσωπικού ήσαν έργα των χειρών του. Ο Λουδοβίκος ΙΓ' ήταν κάτοχος όλων οσκέδων των χειροτεχνικών επαγγελμάτων. Κατεσκεύαζε ποπούτσια, έρραβε, μαγειρείον κλπ. Έκτός αυτών ήσαν πολύ καλός αιώτης. Έχουν κανόνια από χαλκό, κατεσκεύαζε δίκτυα και επιδιώρυνθες όλα τα κυνηγετικά όπλα της ακολουθίας του.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησια Δρχ. 200
Έξάμηνος Δρχ. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησια Δρχ. 2
Έξάμηνος Δρχ. 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Τραπεζών και κινηματογράφων κατά στίχον Δρχ. 15.
Έμπορικά έγγραφα Δρχ. 12.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τα σημαντικότερα διεθνή γεγονότα της ληξασχής ήμερον έδομάδος, ύπηρεσαν άφ' ένός το ταξείδιον εις Λιβύην και Τριπολίτιδα του κ. Μουσσολίνι και οι ύπ' αυτό το έκφωνηθέντες λόγοι, καθώς και ή έσπευσμένη αύτό επίσημοφ ή εις Ρώμην, λόγω του έορτασμού της 18ης έπέτειου της συστάσεως του Φασιστικού κόμματος, και ο έξάχως θαρσηφμαντος λόγος, όν ούτος έξεφώνησεν έν Ρώμη, επίθεσις δριμύτατα κατά της Άγγλίας δια τας άπειλάς, άς ο Άγγλικός τύπος έκφέρει κατά του φασιστικού κράτους και της ύπ' αύτό ακολουθουμένης πολιτικής. Τα έν Γαλλία, άφ' έτέρου, λαβόντα χώραν αματρά γεγονότα εις Κλιού έξ άφορμής συρράξεως έπελθούσης μεταξύ άπαδών του λαϊκού μετώπου και πυροσταυρωτών, έσχον σσδάρων αντίκτυπον. Η γενομένη, έν τούτοις, έν τη Βουλή συζήτησις καθ' ήν έτέθη και ζήτημα έμπιστοσύνης όπό της Κυβερνήσεως του κ. Μπλουί, άπέληξεν ύπερ της Κυβερνήσεως, πρόσ την οποίαν ή Βουλή εξέφρασε δ' ά μεγάλης πλειοψηφίας, άπόλυτον την έμπιστοσύνην της. Όσον άφορξ το κείμενον των άπαντήσεων της Γερμανίας και της Ιταλίας εις την άγγλικήν Κυβέρνησιν επί του ζητήματος της άναστροφής των συμφωνιών του Λοκάρνο, τούτο εξακολουθεί να κρατείται άκόμη μυστικόν. Έν τούτοις ή διπλωματική κύκλοι των Παρισίων και του Λονδίνου έκφράζονται άπισιοδόξως και χαρακτηρίζουν την έπιδοθείσαν ύπό της Γερμανίας και της Ιταλίας άπάντησιν ως προορισμένην να ματαιώσθ ή σύμφωνον, έφ' όσον και ή Γερμανία και ή Ιταλία έπιμένουν, αντίθετως πρόσ την άγγλικήν άποψιν, να τεθή τούτο έκτός του πλαισίου της Κοινωνίας των Έθνών. Έκτός του ταξείδιου του κ. Μουσσολίνι εις Λιβύην και Τριπολίτιδα, κατά την έδομάδα ταύτην, έταξείδευσαν επίσης ο ύπουργός των Έξωτερικών της Ρουμανίας κ. Άντανέσκο εις Άγκυραν, ο Αυστριακός καγκελάριος εις Βουδαπέστην και ο Βασιλεύς του Βελγίου εις Λονδίνον. Διά την εις Άγκυραν μετάδασιν συνεντεύσεων αύτό μετά των ίδυνόντων την τουρκικήν πολιτικήν, έγγραψαμεν ήδη. Οι σκοποί του ταξείδιου του κ. Σουσινγκ εις Βουδαπέστην δεν είναι σαφώς έξηκριβωμένοι. Η μετάδασιν του Βασιλέως του Βελγίου εις Άγγλίαν κρίνεται ως ένέχυρος ιδιαιτέρως σημασίαν, δια τας συνομιλίας άς όσος θα έχη σχετικώς με την εξασφάλισιν της βελγικής ούδετερότητος έν περιπτώσει διεύθυνσιν από του παρελθόντος φθινοπορίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Κυριακή, 21 Μαρτίου.—Ο ήμερήσιος τύπος άσχολεται έκτενώς εις κύρια έθρα και πληροφοριακώς με το ύπό της Κυβερνήσεως άναγγελθέν, κατόπιν άποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δεκαετές σχέδιον έκτελέσεως μεγάλων παραγωγικών έργων, πρόσ ένίσχυσιν των πλουτοπαγωγικών πηγών της χώρας. Πράγματι ο έγκριθεις ύπό του ύπουργικού Συμβουλίου και τεθείς ύπό την κύρωσιν της Α. Μ. του Βασιλέως άναγκαστικός νόμος "περί έκτελέσεως σειράς έργων όδοποιίας και ύδραυλικών", συνοδεύεται με μακροτάτην αιτιολογικήν έκθεσιν του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Γω. Μετάξω, όστις τονίζει μεταξύ άλλων τας έξής έξαιρετικώς θαρσηφμαντας:

"Διά του ύπό κύρωσιν νόμου το Κράτος, άκολουθούν την ύφ' όλων των εύρωπαϊκών κρατών έσφαιρμισθίαν τακτικήν της δια πολυετούς προγράμματος έκτελέσεως παραγωγικών έργων θα έπ'ανορθώσθ κατά το δυνατόν επί του παρόντος τας σφάλματα του παρελθόντος, θα δώσθ ζωή εις την χώραν, θ' άναπτύξθ τας πλουτοπαγωγικάς δυνάμεις αύτης, και θα θελήσθ οικονομικός την κατάστασιν των πολιτών και του Κράτους. Το έργον, λέγει, όπερ επιχειρείται ήμερον έχει τεραστίαν σημασίαν. Η Έλλάς από της άνεξαρτησίας αύτης ούδέποτε είχε συγκοινωνιακήν πολιτικήν καθωρισμένην κατά τρόπον έπιστημονικόν."

Η άπόφασις αύτη της Κυβερνήσεως ένεπείγησε γενικώς άρίστην έντύπωσιν και άναμένεται, ότι δια της έκτελέσεως των όυτω άποφασισθέντων παραγωγικών έργων, θ' αύξήσθ σημαντικώς ο έθνικός πλούτος και θα σημειώσθ παραλλήλως άξιόλογον πρόσδον ο πολιτισμός μας με συνέπειαν την αύξησιν της τουριστικής κινήσεως, ήτις, ως γνωστόν, άποτελεί σπουδαιότατον πόρον εισροής χρυσού και διασφαισεως έν τη ζήν της Ελλάδος.

Ο ύπουργός της Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος έσχε μακράν συνεργασίαν με τού κ. Πρωθυπουργού και τού ύπουργού των Οικονομικών κ. Ρεβιόπουλο δια τον καταρτισμόν του είδικού προτύπου λισμού του ύπουργείου Παιδείας.

Διά τού σπεύδον - Ότιαν άφίκετο (γθες Σάββατον) ή Α. Β. Υ. ο πρίγκιψ Νικόλαος.

Αι ήμερήσιαι έφημερίδες άγγέλλουν, ότι ο Γενικός Διοικητής Μακεδονίας στρατηγός κ. Τσιπούρας, παρητήθηκαθ' όσον από του παρελθόντος φθινοπορίου Βενζέλου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ημπορεί να ήκούσθησαν μερικά μεμψιμοιρία δια τον ύποχρεωτικόν σημασιολισμόν, διότι κάθε δασπάν, έστω και μικρά, είναι ύπό τας σημερινάς θιώκας συνθηκας άδύνητα, αλλά ο έορτασμός της έθνικής έορτής άπέδειξεν έμπράκτως, ότι το μέτρον ήτο άριστον. Πράγματι, δια πρώτην φοράν ή πρωτεύουσα ένεργάνειον άρτίότητα, όμοιομορφίαν και πλούτον διακοσμητικώς με άλοσχηρή άπουσίαν των κουρελιών έκείνων, που έδημιούργουν άλλοτε λίαν άποκρουστικήν άσχημίαν και έξηυτέλιζον πάν πανηγυρικών γεγονός.

Με την είσοδον της Σαρακοστής έτερμώταται τας έργασίας των μερικών νυκτερινά κέντρα διασκεδάσεως, εις τας όποια ζέται, κατά το πλείστον άρτίστα, παρεΐον τας καλλιτεχνικάς των θέληγτρα. Το γεγονός είναι, βεβαίως, λυπηρόν δια τους νυκτερινούς γλεντζέδες, αλλά ο άτίκτος σύρρανος έφροντισε να τούς παρηγορήσθ. Το νυκτερινόν ύπαίθυν έχει άρχίσει από τώρα να είναι γλυκύτατον καί... άδαπανάτατον.

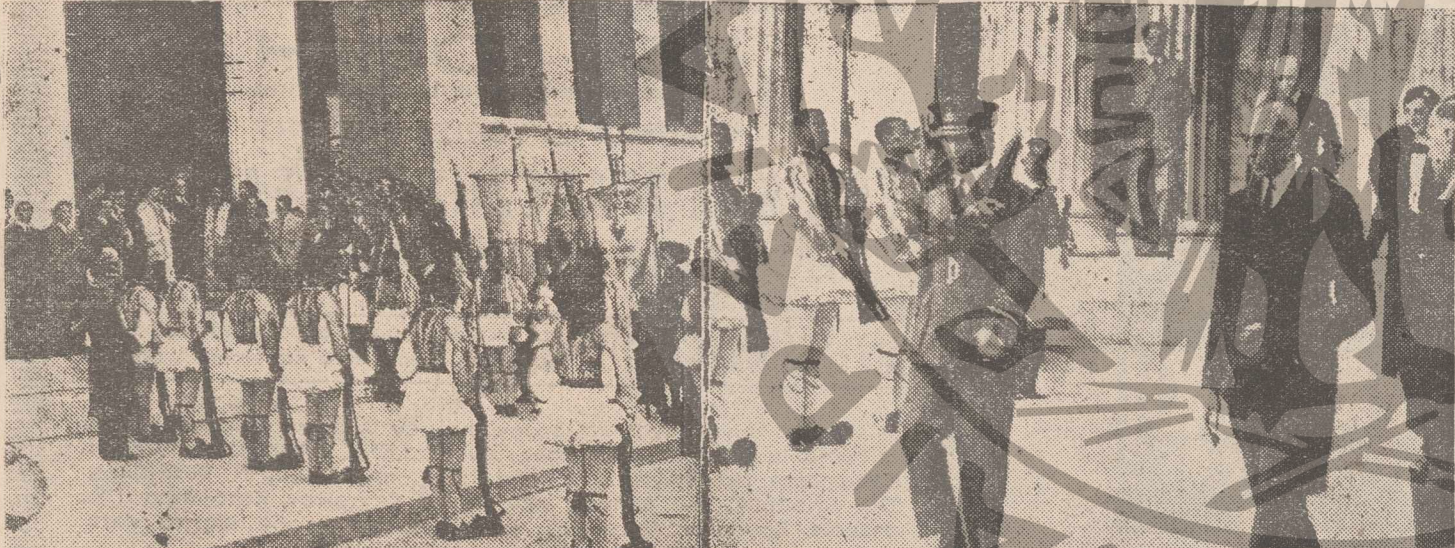
Ο έκδρομικός όργανισμός της άνοιξέως προμνύεται να είναι έφέτος όξύτερος. Ούτω, άγγέλλονται άθροος όμαδικά και μη έκδρομοί άμφοτέρων των φύλων έντός και έκτός της Ελλάδος. Δια τούς ζηλωτάς όμως της έκτός των ελληνικών συνόρων περιηγήσεως άδυσώπητον προβάλλει το κύλημα τού... συναλλάγματος. Η Κυβέρνησις εις το κεφάλαιον αύτό, και με το δικήν της, είναι άδυσώπητος.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Καθ' όλόκληρον την έδομάδα ταύτην οι Κυβερνητικοί έπείχευρσαν δια συνεχών και δριμυτάτων έπιθέσεων να έστέφθων τον έθνη των και να καταστήσουν όπωσδήποτε έντονώτερον την καταστάσιν δυσχερεστάτην θέσιν των. Έν τούτοις, αι άκατάπαυστοι αύτοι έπιθέσεις των κυβερνητικών δεν φαίνεται να έστέφθων ύπό σημαντικών έπιτυχιών, καθ' όσον τα έθνικά στρατεύματα του στρατηγού Φράγκο διατηρούν τας θέσεις των. Ούτω, άγγέλλεται έκ Σαλαμάνγκας ότι αι άντεπιθέσεις των κυβερνητικών άντατολικώς της Μαδρίτης άπεκρούθησαν. Επίσης άπεκρούθησαν έπιθέσεις των κυβερνητικών εις τον τομέα της Ρόθας του μετώπου της Μαδρίτης. Βέβαιον είναι ότι τόσο τα έθνικά στρατεύματα του στρατηγού Φράγκο, όσον και τα κυβερνητικά τούτα, άτίνα έτέθησαν ήδη ύπό την ένταλα διακίχησιν του όπερασπιστού της Μαδρίτης στρατηγού Μίσχα, ένισχυμέντα σημαντικώς επ' έσχατών, άνελάσθ έντατικώτερον τον πολεμικόν άγώνα με διασφαις να συνεχίσουν τούτον έφ' όσον ο καιρός θελήσθ. Η θελήσις των καιρικών συνθηκών θ' άποτελέσθ εύνοικώτατον παράγοντα δια τας έθνικά στρατεύματα, διότι οι Μαρκισμοί στρατεύματα, όστινες είναι πεπαιδευμένοι και άριστοι πολεμιστάι, άπέφενον μέχρι τούδε έκ του ψυχρού και κατ' ανάγκην ύπεύστου μείσιν της μαχητικότητος αυτών.

Πάντως, ο άγών πέρχεται κρίσιμον φάσιν, χωρίς βεβαίως να εξασθενήσθ παντάπασι ή θέσις των έθνικών στρατευμάτων του στρατηγού Φράγκο, ύπερ του όποιου προδίδεται ότι τελικώς θα άποδθ ή νίκη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Άριστερά: Η στέψιν των άνδριάντων του Πανεπιστημίου από τους φοιτητάς. Δεξιά: Η Α. Μ. ο Βασιλεύς Γεωργίος έξερχόμενος της Ακαδημίας κατά τον πανηγυρισμόν της έπέτειού της Έθνικής Παλιγγενεσίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Και κατά την παρούσαν εβδομάδα διετηρήθη σταθερά η αισιοδοξία ως προς την εξέλιξιν της χρηματιστηριακής καταστάσεως.

Παρά τὸν περιορισμένον ἀριθμὸν τῶν συναμολογηθέντων πράξεων, αἱ τιμαὶ διετηρήθησαν σταθεραί.

Ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν οφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ συναλλαγαὶ ἀφορῶσι κατὰ τὸ πλεῖστον πραγματικὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων καὶ διὰ τὴν ἔξω-κῆ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο Κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν κ. Ρεβιθίου, τοῦ γεν. διευθυντοῦ καὶ τῶν διευθυντῶν τοῦ Λογιστηρίου σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὅλης δημοσιονομικῆς καταστάσεως καὶ τὸν κα-
ταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς νέας οικονομικῆς χρήσεως 1937 - 1938.

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οικονομικῶν διατάχθησαν οἱ Ταμῖα τοῦ Κράτους ὅπως εἰσπράττουν τὰ οφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον τῆς χρήσεως 1936-1937 με-
χρι τῆς 17ης προσέχουσας Ἀπριλίου.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ἵνα ἀποφευ-
χθῇ ἡ ἐπιβάρυνσις δι' ὑπερμεριῶν τῶν ἀναγκαζομένων τῶν Δημοσίων.

Τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε ἐπίσης, ὅπως αἱ πληρωμαὶ τῶν ἐξόδων ὧν τὸν Ὑ-
πουργεῖον ἐνεργούσιν μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου, πλην τοῦ Ὑπουργείου Στρατι-
ωτικῶν, τοῦ ὁποῦ κατὰ ἐξῆς δὲ καταβάλ-
λονται μέχρι τῆς 14 ἰδίου μηνός.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ὁπευθύνων συμφώνως τῷ Νόμῳ

Ἰ. ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Σπουδῶν Τριτοῦ 34

Διευθυντὴς τυπογραφείου

ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

Πριόμου 53 - Κολίθεο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΓΑΛΛΙΑ

Τὸ ἐκ φράγκων 3.000.000.000 δευτέρων τμήμα τοῦ δανείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης πρὸς 4% ὑπὸ τύπον ὁμολογιῶν, ἐξοφλητέων ἐντός 60 ἐτῶν καὶ μετὰ τὴν ἐκδόσεως 980 καὶ ὁμολογιῶν, ὑπερεκλήθη. Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον μῆμα τοῦ δα-
νείου ἐκ 2.500.000.000, πιθανῶς δὲν θὰ ἐκδοθῇ πρὸ τοῦ ἰουνίου.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν καὶ ἵν' ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας θὰ ὑποβιβάσῃ τὸν προσέφλη-
κὸν τόκον.

ΗΝΟΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἡ δραστηριότης τῶν χαλυβουργεῶν ἐφέτος τὰ 88,9% τῆς ὁλικῆς ἀποδοτικο-
τήτος τῶν.

Ἡ ζήτησις οἰδήρου καὶ χάλυδος εἶνε ἀναμφιδόλως ἐν μέρει προκαταβολικῇ, ἀλλ' ἡ κατανάλωσις εἶνε ἐν γένει μεγα-
λὴ, ὁ δὲ ρυθμὸς αὐτῆς δύναται νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς ἐνδείξις τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν τῷ βιομηχανικῷ τοῦτο κλάδῳ δραστηριό-
τητος.

ΙΤΑΛΙΑ

Ὁ δείκτης τῆς κοινῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων πωλήθη. Ἀύξησις ἐ-
σημειώσεν καὶ ὁ τιμῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς.

Κατόπιν κυβερνητικῆς ἀποφάσεως τὰ μερίσματα τῶν Ἑταιριῶν θὰ ὑποκείνται εἰς ἐκτακτὸν φορολόγιον ποικιλοῦσιν με-
ταξὺ 5-6 %.

Ἦρχον ἐν ἀπὸ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1936 ἡ δημοσίευσις τῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἰταλίας.

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑ-
ΣΚΕΨΕΩΣ ΠΡΩΤΟΥ ΥΛΟΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίσιν τῆς 10ης τρέ-
χοντος ἡ γενικὴ συζήτησις ἐκφράσθη περὶ τῆς ἀφ' οὗ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Νοτίου Ἀ-
φρικῆς ἀντετάχθησαν κατὰ τῆς προτάσε-
ως τῶν Πολωνῶν ἀντιπροσώπων, συμφέ-
ρουσιν.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ οικονομικὴ ἀνα-
γέννησις τῆς Ἑλλάδος», ὁ «Οικονομικὸς
Ταχυδρόμος» τοῦ Ντὺσελντορφ, δη-
μοσιεύει τὴν κατωθὶ ἀνταπόκρισιν τοῦ
ἐν Ἀθήναις ἀπεσταλμένου τοῦ κ. Χιλ-
μουντ Ρίχοφ.

«Μέσα εἰς τὴν ὁργάζουσαν προσπά-
θειαν τῶν διαφόρων Κρατῶν διὰ τὴν οἰ-
κονομικὴν ἐξυγιάνειαν τῶν, ἀσφαλῶς ἡ
Ἑλλὰς κατέλαβε θέσιν εἰς τὴν πρῶτην
γραμμῇ. Ἀκριβῶς, ὅπως συνέβη ἄλ-
λοτε μετὰ τὴν Γερμανίαν, τῆς ὁποίας ἡ
ἐθνικὴ οἰκονομία ὑπὸ κλιρῶν ἤνε-
σαν ἐξέστρο πρὸς τὴν καταστροφὴν καὶ
ἐσώθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπὸ τῆς
σημερινῆς Κυβερνήσεως, οὕτως καὶ ἡ
Ἑλληνικὴ ἐθνικὴ οἰκονομία ἠδυνήθη νὰ
σωθῇ ἀπὸ τὸ κελὸς τῆς ἀθρόου, χά-
ρις εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν τοῦ στρα-
τιώτου Μεταξά.

Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐστέ-
ναξε πράγματι ὑπὸ τὴν πείσιν τῆς πο-
λιτικῆς τῶν Κομμάτων καὶ ὑπὸ τὴν ὁ-
σμῆραν αὐθάνουσιν ἀπειλῶν τῆς κοι-
νωνικῆς ἀναρχίας. Ἡ δύμοιρος Ἑλλὰς
παρουσίαζε τὴν ἀλγινεσιώτεραν εἰκόνα.
Ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου ἔθεσε
ταχὺ τέρμα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀντι-
κατάστασις. Οὕτω διὰ μᾶς ἀποφασισ-
τικῆς ἐνεργείας ἀπεφυκθὲν ὁ κίνδυνος
τῆς ἐκδόσεως ἀκαλύπτου κατενομή-
σματος, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλον αἱ ἐ-
νάγκαι τοῦ Κρατικῷ Ταμείου καὶ τὸ δι-
αρκὲς ἐλαττωμένον κῆλυμα. Οὕτω
συνέβη μετὰ τὴν πείσιν πολλῶν Εὐρω-
παϊκῶν νομοσυστάσεων. Τὴν κοινωνικὴν ἁ-
ναρχίαν διεδέχτο ὁ οἰκονομικὸς. Πλὴν ἡ
νέα Κυβέρνησις ἐλάβε δὲ ἐν με-
τὰ τὸ, ἄλλο σημαντικὸν ὁικονομικὸν
πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίμα-
τος μέτρα, τὰ ὁποία δὲν διαφέρουν πο-
λὸ ἀπὸ τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνή-
σεως τοῦ Ράικ καὶ τὰ ὁποία ἀπεδείχθη-
σαν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξόχως ἀποτελε-
σματικά. Εἰς διάστημα δρακόντειον τῶν
ἑξῶν μηνῶν τὸ ἀναγεννηθὲν Κράτος κα-
τήρως, ὅχι μόνον νὰ ἐμπόδιον τὴν
κερδοσκοπίαν καὶ ἀντενεκτικὴν φυγά-
δευσιν τοῦ συναλλάγματος, ἀλλὰ καὶ
νὰ αὐξήσῃ τὸ κῆλυμα κατὰ 1,2 ἑκατ.
λίρας. Ἡ Κυβέρνησις Μεταξά ἐπέτυχεν
ἀκόμη νὰ καταβάλῃ τὰς δύο ἀζητηθε-
μοὺς δόσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους ἐξ
1,4 ἑκατομμυρίων.

Τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐπέφεραν πα-
ραλλήλως τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ Χρη-
ματιστηρίου, τὴν αὐξήσιν τῶν συναλλα-
γῶν, τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρῶ-
τοβουλίας καὶ τοῦ αἰσθηματικῆς τῆς ηου-
κίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνειργάσθη εἰς τὸ ὅτι ἡ
πᾶσι τὰ ζητήματα τὰ οὐκ ἐκτετακμένα
τὴν διανομὴν καὶ μεταβίβασιν ἀποκινή-
ἐκφύγισις τῆς ἀρμολογίας τῆς, ἐτο-
νισθῇ δὲ ἐν τῇ ἀποφασίᾳ ὅτι ἡ διασ-
φίς ἔχει ὡς θέμα μόνον τὴν διανομὴν
τῶν πρῶτων ὧν.

ΑΓΟΡΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐξαιρετικὴ ὑπῆρχεν διὰ τὰς ἀγορὰς
ἐμπορευμάτων, ἡ παρελθούσα ἐβδομάς.
Εἰς τὰς ἀγορὰς μετὰ τὴν ἐνετάθη ὁ ὁρ-
γασμός, μετεδότη δ' ἐκείθεν εἰς τὰς ἀ-
γορὰς βαμβακοῦ καὶ ἄλλων ἐμπορευμά-
των.

Νεαὶ ὑψηλαὶ τιμαὶ, ἀνευ προηγουμέ-
νου ἀπὸ 10ετίας, ἐσημειώθησαν.

Αἱ συνθήκαι εἰς τὰς ἀγορὰς μετάλλων
ὑπῆρχαν καὶ εἰς τὰς ἀγορὰς μεταλλῶν
τῶν τιμῶν ἀνευ προηγουμένου.

Οὕτως ἡ μολύβδος ὑπετιμήθη αἰφνι-
δῶς καὶ ἀνευ προφανῶς λόγου κατὰ 4 λί-
ρας τὸν τόννον.

Μεγάλῃ σπάνει κασιτέρου εἰς τὴν διε-
νθὴν ἀγορὰν ἐσημειώθη ἥτις ἐπέτρεψε
εἰς τὴν τιμὴν του νὰ διαγραφῇ ὀλίγη
10 καὶ 20 λίρῶν τὸν τόννον εἰς τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν.

Σκεδὸν ὁλόκληρον τὸ ἐν Μεγάλῃ Βρε-
τανίᾳ ἀπόθεμα τοῦ μετάλλου τοῦτου, ἐ-
φορτώθη δι' Ἀμερικῆν.

Νεαὶ ἀγοραὶ μεγάλων ποσοτήτων αἰ-
του, ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἐπραγ-
ματοποιήθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβ-
δομάδα, ἀνεβίβασαν τὴν τιμὴν αὐτοῦ,
ἐάν δὲ διατηρηθῇ ἡ ζήτησις ἐν τῷ μέ-
λλοντι εἰς τὸ σημερινὸν αὐτῆς ἐπίπεδον,
δὲν φαίνεται καθόλου ἀπαιθῶς ἀπότο-
μος ὑπερτίμησις τοῦ ἐμπορεύματος τοῦ-
του.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΣΙΔΕΡΗ

Μαιευτικὴ-Γυναικολογικὴ
Καλποπύρην 6, πλ. 26-735
Δωμάτια πολυτελείας Α
Β' καὶ Γ' θέσεως

BERLITZ

Εἰδικὴ Παράδοσις Ἑνὸν Γλωσσῶν
διὰ τοὺς Φοιτητάς
Τριτὴ τῆς Ἑβδομάδος
(ἰσὺ ἰστέον) ἀπρ. 120 ἡμιώρες
ΓΑΛΛΙΚΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ-ΑΙΤΑΛΙΚΑ
Τετρ. Ἰανουάρι 2 BERLITZ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

NEA YOPKH

ΓΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

καὶ ἐκτελεῖ πόσας φύσεως τραπεζικὰς
ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοῦ ὁρους.

Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύναται ν' ἀπο-
τείνωνται εἰς ἀν' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST CO. 51
Maiden Lane, New York U. S. A., εἰτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν Κεντρικὸν Κατάστημα (Υ-
πηρεσία Ἑργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ
τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἦρθε ἡ Ἀνοιξίς. Καὶ πρέπει νὰ γρά-
ψουμε κατὰ γ' αὐ-
τὴν... Ἀλλοῖμονό της!
Θὰ ὑποστή μιαν ἀκόμη
καταπολέμησιν κατὰ τὰς
τόσας καὶ τόσες, ποὺ
ἔχει ὑποστή ἀφ' οὗτο ἔ-
φευρέθη ὁ γροπτός λό-
γος. Δὲν εἰσθε τῆς γνῶ-
μης, ὅτι ἡ Ἀνοιξίς θὰ
ἦταν πῶ ὥρα καὶ πῶ
δρῶσερ, ἂν δὲν τὴν εἴ-
χαν στρατασάρε καὶ
δὲν εἶχαν ἀσχημονήσει
εἰς ἔσθρος τῆς ὁλοῖ οἱ
γράφοντες;

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶνε
σωστό. Ἀλλὰ τί σημά-
σιαν ἔχει; Ἐμεῖς πρέ-
πει κατὰ νὰ γράφουμε
γ' αὐτὴν. Τὸ ἐπιβάλλει
ἡ ἐπικαιρότης τοῦ ἐρ-
χομένου της. Ἀλλὰ τί νὰ
γράψῃ κανεὶς γιὰ τὴν
Ἀνοιξί; Ὑμνον; Νὰ
τὴν στολίσῃ δηλαδὴ μετὰ
τὰ σαχλὰ ἀνθρώπινα
λόγια; Θὰ εἶνε τὸ ἴδιον,
σὰν νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ
ἀρωματίσῃ τὸν τριαντά-
φυλλον μετὰ ἀρώματων
τοῦ Κόκο. Βαρβαρὸς καὶ
ματαιοσιανὴ. Τότε τί
νὰ γράφουμε; Προτι-
μώτερον θὰ ἦταν ν' ἀν-
τιγράψουμε μιὰ μαθητικὴν ἐκθεσὶν
ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ποὺ θὰ ἔ-
χῃ τοῦλάχιστον τὴν ἀγνότητα τῆς
παιδικῆς συγκινήσεως. «Ἐκθεσὶς
περὶ Ἀνοιξέως. Ἡ Ἀνοιξίς ἦλθε
πάλιν. Τὰ βέντερα ἀνέβησαν. Οἱ κά-
ντοι καὶ τὰ δένδρα σκεπάζονται μετὰ
πράσινην χλιδήν. Ὁμορφα λουλούδια
φωτίζουν ἐν τῇ γῇ. Τὰ παύλα κε-
λαῖδιον χαροῦνται...»

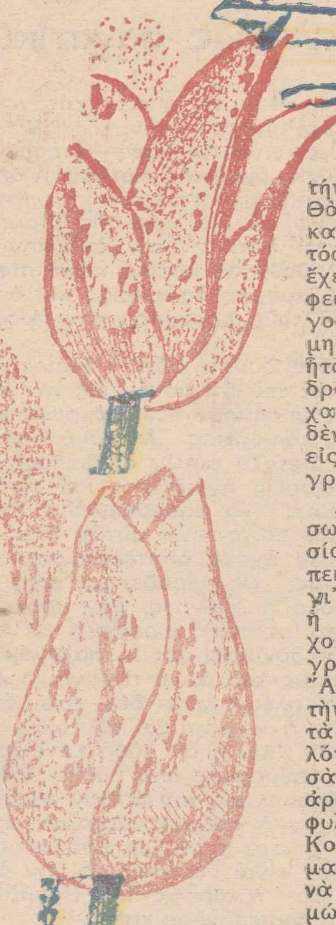
Ἀλλὰ δυσφορεῖτε, βλέπω, διὰ
τὴν ἀντιγραφὴν τῆς μαθητικῆς ἐκ-
θεσεως. Δὲν θέλετε νὰ τὴν συνε-
χίσουμε. Ὁραῖα! Τὴν διακόπτου-
με. Θέλετε ἀνωτέραν λογοτεχνίαν;
Ἀληθὰ καὶ κοινωτικὴν τῆς πλέ-
αν ἀφοριστικὴ μορφή. Ἀν' ἡμέρα-
ῶμος πόσο δὲ ἤθελα ν' ἀποφύ-
γῃ ἐνὰ τέτοιο ἐγκλημα. Δὲν ἐξ-
ῶ πῶς θυμήθηκα αὐτὴν τὴν
ἐτιμὴν τούτοις στίχους τοῦ Σο-
λωμοῦ : «Μέσ' τὰ χόρτα, στὰ
λουλούδια, τὸ ποτήρι δὲν ἐσ-
τῶν. Καὶ μοῖρθε σὸ νοῦ νὰ
σὰς τοῦ πᾶς τὸν προσηγορευμένον κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον; «Μέσ' στὰ χόρ-
τα, στὰ λουλούδια, τὸ μολιὸν δὲν
ἐσάστῃ...» Μ' ἄλλα λόγια ἐκφέθη-
κα νὰ κηρύξω ἀπεργίαν γραψίμα-
τος. Καὶ νὰ σὰς πᾶ εἰς τὸν ἐ-
σχάτης ἐλλεικρινείας.

— Ἀδελφοί, ρημάξτε τὰ ὅλα. Ἐ-
πιτρέψτε πρῶτον σ' ἐμένα νὰ ρη-
μάξω τὰ γραψίματα. Καὶ ἔλατε,
νὰ ἐκπαιδεύσῃμε στὰ λουλούδια καὶ
στὰ χόρτα, νὰ γράψωμε τὴν Ἀ-
νοιξί. Νὰ τὴν χαροῦμε μετὰ τῆς δι-
κῆς μας αἰσθήσεως, κ' ὅχι μετὰ
αἰσθησεῖς τῶν ποιητῶν καὶ περ-
γράφων. Μακριὰ, μίλια μακριὰ οἱ
στίχοι καὶ οἱ ρωμαντικὲς φράσεις.
Καὶ σὰν θυθισθῶμε ἐπὶ τῇ ἀφωνῇ
ἐκστασι, θὰ νοιάσουμε τὸ ἀπαλό
σπῆδος τῆς Ἀνοιξέως νὰ γέρῃ ἔ-
λαφρὰ ἐπάνω ἐπὶ τὴν καρδίαν μας.
Ἡ μυρωμένη τῆς ἀνσπῆς θὰ χαί-
δευτὸ τὸ πρόσωπό μας. Ἀπὸ δίπλα,
θὰ πᾶν τὴν τρυφερὴ σκηνὴ καὶ
γελῶν δεικνύοντες τὴν κυκλικὴν
σειρὰ τῶν κατάλευκων δοντιῶν
τῶν οἱ χαριτωμένους μαργαρίτες.
Μὰς ἡλεῖουσιν οἱ νευρασθενικοὶ
κρίνοι. Τῆς θερμότητος παπαρού-
νης τῆς συνταράσσει ἡ αἰματόχρο-
μι φλόγα τοῦ πάθος τῶν. Ὅλα
δονοῦσιν μέχρι τῆς ἐσθλατῆς ἑ-
νὸς τῶν ἀπὸ ἐρωτα. Καὶ οἱ ἐκ-
κτοὶ τῆς Ἀνοιξέως εἴμαστε μετ'...

Ἐμεῖς ἐδιέλεξε γιὰ τὸ ἐρωτικὸ τῆς
ἐξάντλημα. Κ' ἔβαλε τὸν ἥλιο νὰ κρατῇ... φανέρι
ἀπὸ ψιλλὰ. Τὶ ἐγώσιτο πλάσμα ποὺ εἶνε ὁ ἄνθρω-
πος! Ὅλα τὰ θέλει καμωμένα γ' αὐτὸν. Τὴν Ἀ-
νοιξί τὴν θέλει ἀποκλειστικὴ τοῦ ἐρωμένου. Γ' αὐ-
τὸν ἔρχεται σὴ γῇ μετὰ τὴν αἰσθητῆς καὶ ὅλες τῆς ὁ-
μορφίης της. Καὶ εἶνε τόσο δολικὴ ἡ καὶ μὲν. Δὲν
θλάπτει ; Ἐπαλόμενος μέσα στὰ χόρτα καὶ τὰ
λουλούδια καὶ μὰς ὀρεκε γλυκὴν ἐλπίδα
στὴν ἀγκυρά μας. Καὶ ὅλη ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπιημ-
μύρισε ἀπὸ ἐρωτικὸν πόθον. Μονάχα τὸ διπλανὸ
σουλὸ φανέναι, ὅτι μὰς κοιταμπούλει μετὰ τὴν
φλασίαν του. Ὅλα τ' ἄλλα συμπετέχουν ἐπὶ τὴν
ἐύχην μας...

Ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν λόγον, γιὰτὶ νὰ τρέχουμε

Ἀνοιξίς

Ἦρθε ἡ Ἀνοιξίς. Καὶ πρέπει νὰ γρά-
ψουμε κατὰ γ' αὐ-
τὴν... Ἀλλοῖμονό της!
Θὰ ὑποστή μιαν ἀκόμη
καταπολέμησιν κατὰ τὰς
τόσας καὶ τόσες, ποὺ
ἔχει ὑποστή ἀφ' οὗτο ἔ-
φευρέθη ὁ γροπτός λό-
γος. Δὲν εἰσθε τῆς γνῶ-
μης, ὅτι ἡ Ἀνοιξίς θὰ
ἦταν πῶ ὥρα καὶ πῶ
δρῶσερ, ἂν δὲν τὴν εἴ-
χαν στρατασάρε καὶ
δὲν εἶχαν ἀσχημονήσει
εἰς ἔσθρος τῆς ὁλοῖ οἱ
γράφοντες;

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ εἶνε
σωστό. Ἀλλὰ τί σημά-
σιαν ἔχει; Ἐμεῖς πρέ-
πει κατὰ νὰ γράφουμε
γ' αὐτὴν. Τὸ ἐπιβάλλει
ἡ ἐπικαιρότης τοῦ ἐρ-
χομένου της. Ἀλλὰ τί νὰ
γράψῃ κανεὶς γιὰ τὴν
Ἀνοιξί; Ὑμνον; Νὰ
τὴν στολίσῃ δηλαδὴ μετὰ
τὰ σαχλὰ ἀνθρώπινα
λόγια; Θὰ εἶνε τὸ ἴδιον,
σὰν νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ
ἀρωματίσῃ τὸν τριαντά-
φυλλον μετὰ ἀρώματων
τοῦ Κόκο. Βαρβαρὸς καὶ
ματαιοσιανὴ. Τότε τί
νὰ γράφουμε; Προτι-
μώτερον θὰ ἦταν ν' ἀν-
τιγράψουμε μιὰ μαθητικὴν ἐκθεσὶν
ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ποὺ θὰ ἔ-
χῃ τοῦλάχιστον τὴν ἀγνότητα τῆς
παιδικῆς συγκινήσεως. «Ἐκθεσὶς
περὶ Ἀνοιξέως. Ἡ Ἀνοιξίς ἦλθε
πάλιν. Τὰ βέντερα ἀνέβησαν. Οἱ κά-
ντοι καὶ τὰ δένδρα σκεπάζονται μετὰ
πράσινην χλιδήν. Ὁμορφα λουλούδια
φωτίζουν ἐν τῇ γῇ. Τὰ παύλα κε-
λαῖδιον χαροῦνται...»

Ἀλλὰ δυσφορεῖτε, βλέπω, διὰ
τὴν ἀντιγραφὴν τῆς μαθητικῆς ἐκ-
θεσεως. Δὲν θέλετε νὰ τὴν συνε-
χίσουμε. Ὁραῖα! Τὴν διακόπτου-
με. Θέλετε ἀνωτέραν λογοτεχνίαν;
Ἀληθὰ καὶ κοινωτικὴν τῆς πλέ-
αν ἀφοριστικὴ μορφή. Ἀν' ἡμέρα-
ῶμος πόσο δὲ ἤθελα ν' ἀποφύ-
γῃ ἐνὰ τέτοιο ἐγκλημα. Δὲν ἐξ-
ῶ πῶς θυμήθηκα αὐτὴν τὴν
ἐτιμὴν τούτοις στίχους τοῦ Σο-
λωμοῦ : «Μέσ' τὰ χόρτα, στὰ
λουλούδια, τὸ ποτήρι δὲν ἐσ-
τῶν. Καὶ μοῖρθε σὸ νοῦ νὰ
σὰς τοῦ πᾶς τὸν προσηγορευμένον κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον; «Μέσ' στὰ χόρ-
τα, στὰ λουλούδια, τὸ μολιὸν δὲν
ἐσάστῃ...» Μ' ἄλλα λόγια ἐκφέθη-
κα νὰ κηρύξω ἀπεργίαν γραψίμα-
τος. Καὶ νὰ σὰς πᾶ εἰς τὸν ἐ-
σχάτης ἐλλεικρινείας.

— Ἀδελφοί, ρημάξτε τὰ ὅλα. Ἐ-
πιτρέψτε πρῶτον σ' ἐμένα νὰ ρη-
μάξω τὰ γραψίματα. Καὶ ἔλατε,
νὰ ἐκπαιδεύσῃμε στὰ λουλούδια καὶ
στὰ χόρτα, νὰ γράψωμε τὴν Ἀ-
νοιξί. Νὰ τὴν χαροῦμε μετὰ τῆς δι-
κῆς μας αἰσθήσεως, κ' ὅχι μετὰ
αἰσθησεῖς τῶν ποιητῶν καὶ περ-
γράφων. Μακριὰ, μίλια μακριὰ οἱ
στίχοι καὶ οἱ ρωμαντικὲς φράσεις.
Καὶ σὰν θυθισθῶμε ἐπὶ τῇ ἀφωνῇ
ἐκστασι, θὰ νοιάσουμε τὸ ἀπαλό
σπῆδος τῆς Ἀνοιξέως νὰ γέρῃ ἔ-
λαφρὰ ἐπάνω ἐπὶ τὴν καρδίαν μας.
Ἡ μυρωμένη τῆς ἀνσπῆς θὰ χαί-
δευτὸ τὸ πρόσωπό μας. Ἀπὸ δίπλα,
θὰ πᾶν τὴν τρυφερὴ σκηνὴ καὶ
γελῶν δεικνύοντες τὴν κυκλικὴν
σειρὰ τῶν κατάλευκων δοντιῶν
τῶν οἱ χαριτωμένους μαργαρίτες.
Μὰς ἡλεῖουσιν οἱ νευρασθενικοὶ
κρίνοι. Τῆς θερμότητος παπαρού-
νης τῆς συνταράσσει ἡ αἰματόχρο-
μι φλόγα τοῦ πάθος τῶν. Ὅλα
δονοῦσιν μέχρι τῆς ἐσθλατῆς ἑ-
νὸς τῶν ἀπὸ ἐρωτα. Καὶ οἱ ἐκ-
κτοὶ τῆς Ἀνοιξέως εἴμαστε μετ'...

Ἐμεῖς ἐδιέλεξε γιὰ τὸ ἐρωτικὸ τῆς
ἐξάντλημα. Κ' ἔβαλε τὸν ἥλιο νὰ κρατῇ... φανέρι
ἀπὸ ψιλλὰ. Τὶ ἐγώσιτο πλάσμα ποὺ εἶνε ὁ ἄνθρω-
πος! Ὅλα τὰ θέλει καμωμένα γ' αὐτὸν. Τὴν Ἀ-
νοιξί τὴν θέλει ἀποκλειστικὴ τοῦ ἐρωμένου. Γ' αὐ-
τὸν ἔρχεται σὴ γῇ μετὰ τὴν αἰσθητῆς καὶ ὅλες τῆς ὁ-
μορφίης της. Καὶ εἶνε τόσο δολικὴ ἡ καὶ μὲν. Δὲν
θλάπτει ; Ἐπαλόμενος μέσα στὰ χόρτα καὶ τὰ
λουλούδια καὶ μὰς ὀρεκε γλυκὴν ἐλπίδα
στὴν ἀγκυρά μας. Καὶ ὅλη ἡ ἀτμόσφαιρα ἐπιημ-
μύρισε ἀπὸ ἐρωτικὸν πόθον. Μονάχα τὸ διπλανὸ
σουλὸ φανέναι, ὅτι μὰς κοιταμπούλει μετὰ τὴν
φλασ

Μία περίεργη ανακάλυψις

ΕΝΑ ΦΙΛΗΜΑ ΠΟΥ ΔΙΗΡΚΕΣΕ 1200 ΧΡΟΝΙΑ!

Όταν έκαίοντο αϊ σύζυγοι

Μία αρχαιολογική ανακάλυψις που έγινε την περασμένη εβδομάδα εις τὸ Κζέντες τῆς Οὐγγαρίας, εἶνε ἀσφαλῶς προωρισμένη νὰ προκαλέσῃ τὴν καταπληξίν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν μεσαιωνικὴν Ἀδαρὰν... Ζεύγη ἐραστῶν πνίγονται εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς παραδειγματισμὸν.

ἀριστερὰ τῆς γυναίκας, τὴν ἔβλεπε μὲ τὸν θροακισμὸν τοῦ ἀπὸ τὴν μεσην, ἐνῶ τὸ δεξιὸ χερὶ τῆς γυναίκας ἦτο ἀκουμπισμένον εἰς τὸν ὦμον τοῦ. Τέλος δὲ, ἦτο καταφανὴς ἡ ἐνωσις τῶν στομάτων των, εἰς ἓνα ἀνέκφραστον καὶ ἀτελείωτον φιλίημα.

Ἡ περιέργου αὐτῆς θέσις τῶν δύο σκελετῶν κατέπληξε, φυσικὰ, τὸν ἀρχαιολόγον, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἐσυνέχισε τὰς ἀνασκαφάς.

Ἄνοιξε λοιπὸν δεύτερον τάφον, ὅπου εὗρε καὶ δεύτερον ζεύγος, ἐνηγκαλισμένον ὅπως καὶ τὸ πρῶτον, εἰς τὴν ἴδιαν ἀκριβῶς στάσιν. Καὶ εἰς διάστημα μίας ἐβδομάδος εἶχεν εὗρε ἕξ ἐν ὅλῳ ζεύγη, ἐνηγκαλισμένα εἰς ἓνα ὑπεράτονον ἀσπασμὸν.

Ἐπρόκειτο λοιπὸν περὶ ἑνὸς νεκροταφείου ἐρωτευμένων; Διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῇ διαφορετικὰ ἓνα μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθησαν οἱ σκελετοὶ ἐνηγκαλισμένων ζευγῶν. Ποῖον μυστήριον ὅμως περιέβαλε τὸν θάνατον αὐτῶν τῶν Ρωμαίων ποὺ κατέβησαν εἰς τὸν τάφον μὲ τὰς ἰουλιέτας των;

Ὅλαι αἱ ἐρευνᾶι πού ἐγίναν ἔως τῶρα δὲν ὑπῆρξαν ἱκαναὶ νὰ διαλύσουν τὸ μυστήριον αὐτό. Τὸ νεκροταφεῖον αὐτό, πού καταλαμβάνει ἀρκτέτην ἔκτασιν, εἶνε ἀναμφιβόλως ἀρχαϊκότατον. Πιστεύεται ὅτι εἶνε τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποῖαν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ἔκατοικοῦσαν οἱ Ἀσκαρες, ὀνίτες, πολὺ ἀργότερα, κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα π. Χ. ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τοῦς Μαγάρους.

Τὰ ζεύγη αὐτά, οἱ σκελετοὶ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν εἰς τὴν περιέργου καὶ ἀνεξήγητον ἐκείνην στάσιν, ἐπρόκειτοσαν κατ' ἀρχὰς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι καὶ μετὰ τῶν Ἀδαρίων ὑπῆρχε ἡ φόδερὰ συνθήκη πού διατηρεῖται ἀκόμη εἰς μερικά σημεῖα τῶν Ἰνδιῶν, νὰ καίονται αἱ γυναῖκες μὲ τὰ πτώματα τῶν συζύγων των.

Ἀπὸ τὰς ἱστορικὰς ὁμοίας καὶ ἀλλας ἐρεῖνας πού ἐγίναν, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ τρομερὰ αὐτῆς συνθήκη δὲν ὑπῆρχε μετὰ τῶν Ἀδαρίων. Ἐξ ἄλλου κανένας ἀπὸ τοὺς εὐρεθέντας ἀνδρικούς σκελετοὺς δὲν ἀνῆκεν εἰς γέροντα. Ὅλα τὰ ζεύγη ἦσαν τῆς ἰδίας περὶπου ἡλικίας, μετὰ τῶν 20 καὶ πρὸς 30 ἐτῶν. Κανένας ἀπὸ τὰ γυναίκα ἐκρανὶ δὲν ἦτο σπασμένον οὔτε ἄλλως ἀκρωτηριασμός παρετηρήθη εἰς τὰ μέρη τοῦ σώματος, ὥστε ὁ θάνατος δὲν ὑπῆρξε βίαιος. Ἀλλὰ καὶ πᾶς νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι τόσα νεαρὰ ζεύγη ἀπέθαναν ταυτοχρόνως καὶ τὰ ἔθαψαν μαζί;

Οἱ ἐκτελούντες τὰς ἀνασκαφὰς ἐπέκρινον τότε ὅτι τὰ ζεύγη αὐτὰ ἐφρονέθησαν ἢ ἐδηλητηριάσθησαν. Ἀλλὰ διὰ ποῖον σκοπὸν; Μήπως ἐβουλεύθησαν πρὸς τιμὴν καμίας θεᾶς τοῦ ἔρωτος ἢ μήπως ὁ θάνατος των ἐφείκεται εἰς τὰ θηριώδη ἐνοστικὰ κανόνες ἀρχόντος τοῦ μέρους ἐκείνου, ὅπως συνέβη ἀργότερα εἰς τὸ Παρίσι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Γαλλίας, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, χάρις εἰς τὸν περιόχον Καρριέρ;

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς αὐτὸν ἀποδίδονται οἱ λεγόμενοι δημοκρατικοὶ γάμοι, ὀνίτες περιήλθαν εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς μία ἀπὸ τὰς τραγικωτέρας ἐκδηλώσεις τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὅμως οὔτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἐθαυμάσθησαν τὰ ζεύγη, οἱ σκελετοὶ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν ἐνηγκαλισμένοι εἰς τὸ Κζέντες.

Ἰσως νὰ τὰ ἐδηλητηρίασαν ἢ νὰ τὰ ἔθαψαν ζωντανὰ, ἀφοῦ τὰ ἀπεκρίμασαν μὲ ναρκωτικὰ, διότι δὲν εὐρέθη κανένα ἶχνος προσπαθείας των ὅπως ἀποφύγουν τὸν θάνατον. Γιουγκαντὸν μάλιστα, ἀπὸ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον εὐρέθησαν ἐνηγκαλισμένα, ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ υποθέσῃ ὅτι τὸν ἐδέχθησαν μετ' εὐχρηστικῆς καὶ εὐγνωμοσύνης.

ΜΙΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΥΛΛΑΧΟΝΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΞ-ΑΠΗΛ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟ ΕΡΩΤΑ

“Ενας Ἀμερικανὸς δόκτωρ ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ διαστικὸς γάμος εἶναι ἀσθένεια ὀφειλομένη εἰς ἐπικίνδυνον διόγκωσιν τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδέενος!

ΔΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟΝ ΣΥΧΝΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

Τὰ θύματα τοῦ κεραυνοβόλου ἐρώτος, μέσῃ εἰς τὴν μέσιν τῶν πρώτων ἡμερῶν, δὲν γνωρίζουν ἀσφαλῶς τί τοὺς περιμένει!

Ὁ δόκτωρ Ντόναλντ Λαίρντ τοῦ ψυχολογικοῦ ἐργαστηρίου Χάμιλτον, διαπιστώνων ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὰ διαζύγια πῦθσαν κατὰ 350 τοὶς ἑκατόν, παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀγῶρια καὶ κορίτσια, ὑπανδρεύονται συνθῶς ἀπὸ αἰσθημα καὶ εἰδικώτερον κατόπιν τοῦ λεγομένου κεραυνοβόλου ἐρώτος.

Κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίως χρόνους, εἶνε συνθηθέτερον φαινόμενον τὸ νὰ γνωρίζῃ κανεὶς ἓνα κορίτσι εἰς μίαν συγκεντρωσιν καὶ ἐπειτα ἀπὸ τὸ σκετικὸν φλερτάριασμα ἢ μετὰ δύο-τρεις χοροὺς νὰ τῆς προτείνῃ γάμον—οἱ γάμοι αὐτοὶ, παρατηρεῖ ὁ Ἀμερικανὸς ψυχολόγος, πάντοτε σκεδὸν ἀποτυχάνουν. Τὸν μὴ νὰ τοῦ μέλιτος ἀκολουθεῖ συνθῶς περιόδος διαφωνιῶν καὶ διαπληκτικῶν, καὶ συχνότατα δὲν μένει παρά τὸ διαζύγιον διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν ἀνυπόφορον πλέον καταστάσαν συμβίωσιν.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν λοιπὸν σήμερον, ὁ κεραυνοβόλος ἔρως εὐρίσκεται ἐν διωγμῷ! Εἰς τὸ μέρος αὐτό, ὅπου ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς εἶνε γοργότερος ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος, ὅπου τὰ πάντα γίνονται μὲ καταπληθύνουσαν ταχύτητα, ἐγεννήθη καὶ ἀκάμει μία θεωρία, ἡ ὁποία σπριζομένη ἐπὶ ἐπιστημονικῶν δεδομένων, συμβουλεύει τοὺς νέους ν' ἀποφεύγουν τὸν ἀπότομον ἔρωτα καὶ πρὸ παντὸς ν' ἀποφεύγουν τὸν ἐκτετατικὸν γάμον, τοὺς γάμους δηλαδὴ ποὺ σπληνίζονται εἰς ἓνα αἰσθημα τῆς στιγμῆς, εἰς μίαν ἀπότομον συμπαθείαν.

Ἡ θεωρία αὕτη, ὅπως εἶνε φυσικόν, συντετράραξε τὴν ἀμερικανικὴν νεολαίαν καὶ πολλοὶ ἐφημερίδες γνωρίζουσιν ὅτι ἱκανοποιοῦν ἔτσι τὸ μέγιστον ποσοστὸν τῶν ἀναγνωστῶν τὴν ἥρσιαν μίαν συστηματικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ δόκτορος Λαίρντ. Ὁ τελευταῖος ὅμως δὲν μένει σιωπῶν. Προσεταιρισθεὶς ὠριμέ-

Ἡ ὠραία κυρία πού θαυμάζετε εἰς τὴν φωτογραφίαν θύμα τοῦ κεραυνοβόλου ἐρώτος ὑπῆρξε διαδοχικὰς κυρία Ὁβερτρὸν, Στράκ, Σίγγερ, Τζιλμπερτ, Κάν καὶ Κόζγουελ. Μετὰ τὰ τόσα διαζύγια, ἐπέμενον ἦτο νὰ ἀρρωστήσῃ. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅμως, ἐρωτεύθηκε τὸν θεράποντα ἱατρὸν τῆς καὶ ἦδη διαζύγιον ἀπὸ τὸν τελευταῖον σύζυγον τῆς, διὰ νὰ παντρευθῇ τὸν Δρα Νεινιάλ!

να περιοδικὰ, δημοσιεύει μακροσκοπεῖ ἑκείνου, τὸ ὁποῖον καλεῖται «σὲ ἀπλήρ» ἄρθρα εἰς τὰ ὁποῖα δι' ἱστορικῶν καὶ ψυχολογικῶν ἐπεχειρημάτων ἀποδεικνύει τὸ βάσιμον τῆς θεωρίας του. Κατὰ τὸν δόκτορα Λαίρντ, τὸ μυστικὸν τῆς ὠραιότητος ἢ μάλλον τοῦ εἶδους

τῆς ζωῆς καὶ τῶν αἰσθήσεων κάθε ἀνθρώπου καὶ συνεπῶς τὰς ἐντυπώσεις του καὶ τὰς συνκινήσεις του. Μία διόγκωσις τοῦ ἀδέενος αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδρεύει εἰς τὸν λαιμὸν, σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλούσιος εἰς αἰσθηματιῶν, ἐπιρρηπῆς εἰς τὸν ἔρωτα καὶ ἐν γένει πλούσιος εἰς αἰσθήματα. Αἱ ἰδιότητες αὗται ἐπιδρῶν ἀμέσως ἐπὶ ὅλων τῶν αἰσθήσεων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀτόμου. Τὰ μάτια ἀποκοῦν μίαν ἰδιάζουσαν λάμψιν, ἡ φωνὴ μίαν ἐξαιρετικὴν θερμὴν, αἱ κινήσεις γίνονται ζωηρότεροι καὶ ἐν γένει ὅλον τὸ σῶμα ἐκτοξεύει ἓνα εἶδος ἀοράτων ἀκτίνων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν κεραυνοβόλον ἐπίδρασιν ἐπὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὰς δέχονται. Ἐτοὶ δημιουργοῦνται οἱ κεραυνοβόλοι ἔρωτες, αἱ ἀπότομοι ἐκμυστηρεύσεις καὶ οἱ ἀπότομοι καὶ διαστικοί... γάμοι!

Μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει ἡ διόγκωσις καὶ ἡ ὑπερνεργεία τοῦ ἀδέενος αὐτοῦ, εἶνε καὶ κάποια δόσις νευρικόπτης καὶ ἀσταθείας. Τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὕψεως δὲν γίνονται ἀντιληπτά, ἐκδηλοῦνται ἀναποδράστως κατὰ τὴν συμβίωσιν. Ὁ γοητευτικὸς ἄνδρας ἢ ἡ γοητευτικὴ γυνή, ἀδυνατοῦν νὰ μείνουν συνδεμένοι ἐπὶ μακρὸν μὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἢ προσοχὴ τοὺς στρέφεται ἀμέσως πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν καὶ μοιραῖως ἢ ρῆξις ἐπέρχεται. Ὁ δόκτωρ Λαίρντ, εἶκε ἀκόμη τὴν ὑπομονὴν νὰ συγκεντρώσῃ μερικὰς χαρακτηριστικὰς περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιῶν τὰς παρατηρήσεις του.

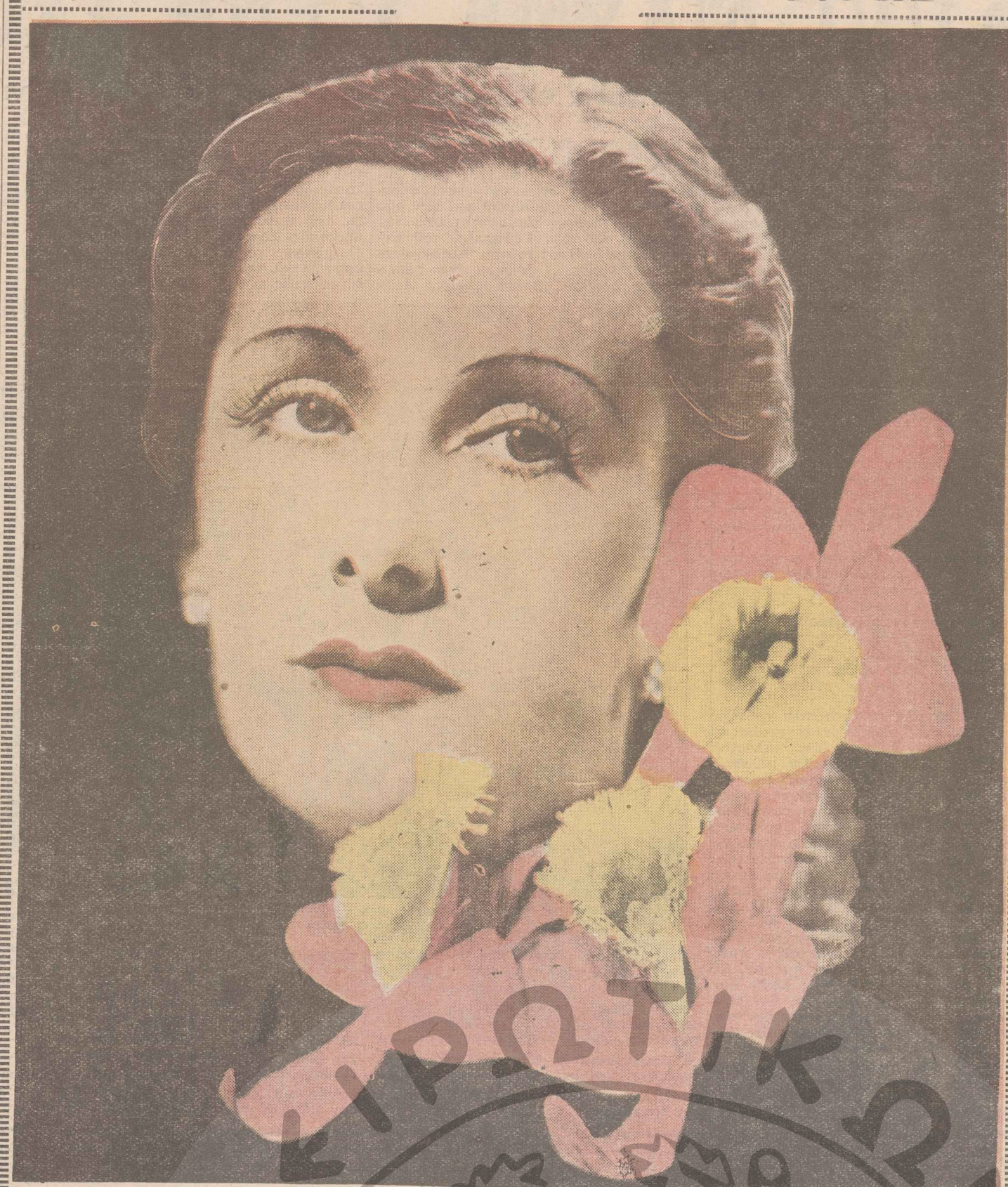
Ἀναφέρει λοιπὸν τὴν περίπτωσιν τῆς νεαρῆς Φίφς Βίντερ μίαν ἀπὸ τὰς γοητευτικωτέρας γυναῖκας, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη ἔως τῶρα τέσσαρας φορές καὶ εὐρίσκεται ἐν διαστάσει μὲ τὸν τέτατον σύζυγον τῆς, καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς ὠραίας Βιργίνιας ἡ ὁποία διετέλεσε διαδοχικὰς κυρία Ὁβερτρὸν, Πάτερσον, Στράκ, Σίγγερ, Τζιλμπερτ, Κάν καὶ Κόζγουελ, καὶ ἡ ὁποία ἀσθενεῖ οὕσα εἰς ἓνα νοσοκομεῖον, ἀγωνίζεται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ διαζύγιον τῆς μὲ τὸν τελευταῖον τῆς σύζυγον, διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν θεράποντα ἱατρὸν τῆς, τὸν ὁποῖον ἐρωτεύθηκε μόλις... τὸν εἶδε. Χαρακτηριστικώτερα ἀκόμη εἶνε ἡ περίπτωσις τῆς πλούσιωτῆς Κλάρας Φουάρετ ἀπὸ τὸ Ντιντρόϊτ. Εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, ὑπανδρεύθη ἀπὸ κεραυνοβόλον πάντα ἔρωτα, τὸν πρῶτον τοῦ Σιμάτ, βελγικῆς καταγωγῆς, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἐταξίδευσεν τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς Εὐρώπην. Ἐκεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Παγιόρ» τῶν Παρισίων εἶδε ἓνα ἀπὸ τῶν ἐκτετατικῶν τῶν Ριγ, τὸν ἡλύμπος, τὸν ἀπῆλγει μετ' ἑλῆνος ἡμέρας καὶ κατέσυνε μαζί του εἰς ἓνα μεγάλον ξενοδοχεῖον τοῦ Καίρου. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας μέλιτος, ὁμοῖα καὶ αὐτὸν καὶ ἔφυγε μὲ τὸν θυρωρὸν τοῦ ξενοδοχείου τῆς, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Προσοχὴ λοιπὸν! Μὴν ἐμπιστευθεσθε εἰς τὰ ἀπότομα αἰσθήματα. Φυλαχθεῖτε ἀπὸ τὸν κεραυνοβόλον ἔρωτα!

Φρόσω ἔχει! Ἡ Κικὴ ἔχει! Θέλω νὰ κῆποιον καὶ ἐγώ! Ἄχ, ἀντάς, σὰς λέγω, οἱ μαϊμουδιτσοὶ τῆς ἀντάς! Παιρνουν φίλους, γιὰ νὰ μὴ καθυστερήσουν ἀπὸ τὴς ἄλλες! Σερβιριθεῖτε.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Μία ὠραιότατη ἐκφρασις τῆς Λίλ Νταγκόδεο τῆς περιήμου γοήσεως τοῦ γεφυρικοῦ κινηματογράφου, τὴν ὁποῖαν θὰ θαυμάσωμεν ἐφ' ὅσον εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ πολυκρότον ἔργον «Σοφία τοῦ Κρώυτερ» τοῦ Τολστόι.

Ὁ ἐκλεκτὸς Ἑλληνικὸς στίχος

Ἡ Κλέσσα σ' ἓνα Ταξίδι

Στὰ καρδιά τ' ἀραγμένα, τὰ δεμένα, στὰ καίκια πού δὲν πᾶνε ποθεῖν, θὰ μποῦμε νὰ γυρίσωμε τὰ ξένα...

Ψυχὴ μου! θάπολαψωμὲ τὰ ὠραῖα θαλάσσιμα ἔργα, θὰ ἴδωμε χῶρες ἀσάλευτοι ἐδῶ νά, στὴν προκυμία.

Τοῦ πλέον ἀντρείου Ρωμοῦ κερατὸν (κύρη) ἀκούμισμένοι οἱ δύο σὸν παρεδρεῖ, τὴν τόλμη καὶ τὴ δόξα θὰ γένομε, ἀκούμισμένοι οἱ δύο σὸν παρεδρεῖ.

Πάσαρες, καίκια, σκούρες, τρεχαντήρια, τὴν ὥρα πού κοιμοῦνται στὸ λιμάνι, θὰ μᾶς σπρώχνουν σ' ἀφρόλουστα ἀκρωτήρια (τῆρις)

Φορτωμένη μὲ κίτρα, εὐωδίασμένη, θὰ νὰ μᾶς πᾶν σὲ ἀνήκουστο ταξίδι νύφη γολεῖα ἀπὸ τὸ Γαλαξίδι.

Σ' ἀκρογιαλιές μὲ φιλῆται χαλίκια, στὸ Μᾶν καὶ τὸν Ἀπρίλ τῶν κυμάτων, σὲ ἐνάλιους κήπους, σέρες ἀπὸ φύκια, καὶ θὰ μᾶς χαϊρετισοῦνε μαντήλια.

Καὶ μὴκονιάτικο πανί, πελώριο, σὲ δειλινῶν φωτῆς θὰ μᾶς ἐλπίσῃ.

Σὲ πολῖτες ποκτές, θαθείες, πολέουρες θὰ μποῦμε, στὴ θαθύλαλη ἀγορὰ τους θὰ νὰ χαρῶμε ἀπ' τὰ καμπαριά τους.

Θ' ἀκούσωμε τὴς ὄρες στὴς πλατεῖες τῶν λεωφόρων θὰ ζυμῶσιν οἱ ἀστυνομοὶ σὲ στενά των σοκάκια οἱ στοχασμοὶ (μας).

Σὲ ἀργυρὸ θυμιατήρι, καίοντας ἄλη τὴν ὥρα πού κοιμοῦνται στὸ λιμάνι, θὰ μᾶς σπρώχνουν σ' ἀφρόλουστα ἀκρωτήρια (τῆρις)

Καὶ στὴ μέσογειο, τὴν τραγουδημένη τοῦ κόσμου θὰ διαβάσωμε τοὺς θρύλους ναυαυρισμένους, θαλάσσοδαρμένους.

Καὶ στὴ γλυκεῖα σιωπῇ τῆς νύκτας γλάστρα θὰ ὀψώσῃ ἡ ραγμένη μας γοητρία (λέτα).

Θὰ φωνῶν. Θὰ κούρῳμε τοὺς γλάστρους. Μακριὰ μᾶς τὰ νησιά θὰ πλεῖον σὺν (πλοῖα).

Κι' ὅταν ἀκούσωμε ὅλα, ὅλα τὰ ἴδωμε καὶ ἐκκηλώσωμε γιὰ ἐδῶ, καὶ τοῦπος, χρώματα, σκίες, ἤχους, ρυθμούς, ἀνθρώπους (θρόνους).

Τὰ νοῖσωμε νὰ σθῶνουν μέσ' στὸ θράδι τῶν λογισμῶν μας, ὅταν κυριαρμένοι, ἀφῶνι ἀπὸ τὴς θύμῃς γεμῆμοι (μας).

στὴν πλήρη ἐρώσῃ πῶς κάποια νύχτα, γι' ἀμοιβὴ τῆς τρελλῆς μας φαντασίας θὰ νὰ κυλῇ στὰ οὐράνια ὁ γαλαξίας.

Καὶ στὴ γλυκεῖα σιωπῇ τῆς νύκτας γλάστρα θὰ ὀψώσῃ ἡ ραγμένη μας γοητρία (λέτα).

κατέρτα καὶ σκηνὰ ἀνθίσμενα ἀπὸ ἀστρά! (στρα!).

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΑ

Η ΣΥΝΑΓΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ

Τό ψάρι που δροπτετεύει, μαζί με την σκορδαλιά, πρὸς τὴν γειτονική ταβέρνα.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

Γνήσιος Χριστιανὸς ὁρθόδοξος ὁ Παντελής Γραμματικόπουλος, ἐννοοῦσε νὰ μὴν ἀφίην εὐκαιρία νὰ τοῦ ξεφύγῃ χωρὶς νὰ διατρανώσῃ καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀκλόνητη ὀρθοδοξία του. Τὰ παρρησιαστικὰ ἔθιμα ἐννοοῦσε νὰ τὰ τηρῇ μὲ ἀποσκευασμένη εὐλάβεια καὶ οἱ κανόνες τῆς ἐκκλησίας ἐρρῶμιζαν πάντα τὴν κοῦζίνα του.

Σὺν γνήσιος λοιπὸν Χριστιανὸς καὶ ἀμειψῆς Ρωμῆος, ἐθεάθη τὴν παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ παρελαύνον ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμῳ τῆς συνοικίας τοῦ θριαμβεύοντος καὶ κάτοχου πελορίας συναγρίδας ἡ μελαγχολικὴ κεφαλὴ τῆς ὁποίας, γάσκουσα ἐπιχαρίτως, ἐφαίνετο σὰν νὰ εἰρανεύετο τὸ σῆμα.

Τὸ στόμα τῆς γυναίκας του, τῆς κυρὰ Καλλιόπης, ἀνοίξε πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς συναγρίδας, καθὼς τὸν εἶδε νὰ μπαίνει στὸ σπίτι κρατώντας στὴν ἀγκυαλιά του τὸ θαυμαστό πλεῖδισμα.

— Παντελῆ μου, ἡ αὐριανὴ νὰ σὲ χιλιόχρονη... Λαχταριστὸ εἶνε αὐτὸ τὸ ψάρι, εἶσι πὺν νὰ τὸ φῆ κανεὶς ζωντανό. Λές καὶ τὸ ψάρεψες στὸν Παράδεισο...

— Ἔ, γυναῖκα, μὲ τὰ λεφτὰ πὺν ἔδωσα, σὰν νὰ πληρώσει εἰσιτήριο γιὰ τὸν Παράδεισο, μὺν στοίχισε... Μὰ κῦτταζε, Καλλιόπη, σὲ θέλω... Βάλε τὰ δυνάττα σου. Καὶ, καταλαβαίνει ἡ σκορδαλιά νὰ τοιμάξῃ καλά, νὰ τρασέῃ κρασί.

Ἐπιμέρους ἡ μεγάλη μέρα. Ἐκείνη τὸ πρωὶ ὁ Παντελής δὲν βῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι. Ὅλο καὶ στὴν κοῦζίνα τριγυρίζε, δίνοντας οδηγίες καὶ συμβουλές στὴν γυναῖκα του:

— Κῦτταζε, Καλλιόπη, νὰ μὴ παρασφάσῃ καὶ σπάσῃ τὸ ψάρι...

Σὲ λίγο ὁ Παντελής ξαναπήγαμε στὴν κοῦζίνα:

— Καθάρσις λίγο σκορδο ἀκόμη, Καλλιόπη. Νὰ τοιμάξῃ ἡ σκορδαλιά, εἰπα...

— Καλὴ νῆ, Χριστιανέ μου, καλὰ... Μὲ τραβᾶνε ἀπὸ τὸ πρωὶ. Δὲν πηγαίνει τώρα νὰ πάρῃς καὶ τὸ κρασί;

— Καλὰ γυναῖκα, πηγαίω. Μὰ... νὰ τοιμάξῃ καλὰ τὸ σκορδο...

Πῆρε τὴν χιλιάρκα κι' ἔφυγε. Στὴν ταβέρνα τοῦ Σοτήρη ἀπὸ τὰ κίονα καὶ θύρας μετάνη, πὺν νὰ ἀνακατένῃ νεκρὸς, τοῦ εἶχαν πύ. Πῆγε λοιπὸν κατ' εὐθείαν ἐκεῖ. Δὲν πρόφτασε νὰ περάσῃ τὸ κατώφλι τῆς ταβέρνας καὶ δυὸ - τρεῖς φωνές τὸν κάλεσαν ταυτόχρονα:

— Βρε καλὸς τὸν κύρ Παντελῆ.

— Ἐλα νὰ πῆς ἐνὰ ποτηράκι, κύρ Παντελῆ...

Στάθηκε. Γύρισε κατὰ κεῖ πὺν ἔρχονταν οἱ φωνές. Μία μεγάλη παρὰ ἐξ ὀκτὼ εἶχε πιάσει τὸν τραπέζι. Ὅλοι σχεδὸν γινώστοι του, γειτονέες του.

— Κι' ἀπὸ χρόνου, παιδιά, κι' ἀπὸ χρόνου. Μὲ περιμένουν, ξέρете, στὸ σπίτι γιὰ φατ...

— Βρε ἀδελφε καὶ ἦσες λιγάκι, ἀκόμα ἔντεκα εἶνε ἡ ὥρα.

Κάθισε σὲ μιά καρέκλα. Τοῦ πρόσφεραν μετὰ κι' ἕνα ποτήρι.

— Εἰδέξαι, παιδιά, καὶ τοῦ χρόνου.

— Εἰδέξαι, κύρ Παντελῆ, παρρησιόως.

— Ἐπειτα δεύτερο ποτήρι, τρίτο, τέταρτο.

— Μωρὲ μυαλό, φώναξε ξαφνικὰ ὁ κύρ Κώστας ὁ ἐπιλοποιός, χτυπώντας μὲ τὴν παλάμη τὸ μέτωπό του. Ἐσχάσα κύρ Παντελῆ μου νὰ σοῦ συστήνῃ τὸν φίλο μου τὸν Νίκο. Ἀπὸ δὴ ὁ κύριος Νίκος Ἀργυρίου, χρηματιστὴς, ὁ κ. Παντελῆς Γραμματικόπουλος.

Ὁ κ. Ἀργυρίου ἔβγαλε τὸ καρνέ του κι' ἐπρόσφερε εὐγενικὰ τὸ ἐπισκεπτήριό του στὸν Παντελῆ, πράγμα πὺν θεωρεῖται πρὸς νὰ παρῇ κι' αὐτὸς, δίνοντας τὸ δικό του.

Ὁ κύρ Νίκος ἀπὸ δὴ, συνέχισε ὁ Κώστας, πρὸς προχθὲς τὸν Αἰγυπτο. Εἶνε φίλος μὰς παιδικός. Κι' εἶσι κάνουμε ἕνα γλεντάκι, ἐδὼ στὴν ταβέρνα, μὰ πὺν τὸ σπίτι μου δὲν εἶνε κατὰλληλο.

Εἶχε περάσει κάμποση ὥρα, ὅταν δυὸ παιδιὰ ἔφεραν κι' ἀπῴωσαν στὸ τραπέζι ἕνα μεγάλο δέμα.

— Ἐφέραμε τὸ φατ, κύρ Κώστας, εἶπαν τοῦ ἐπιλοποιοῦ κι' ἔφυγαν.

Μία μεγάλη πιετέλλα γεμάτη δόλο-λευκὴ σκορδαλιά πὺν ἔφινε κάπου - κάπου νὰ ξεπροβάλλουν λαχταριστὰ κομμάτια θαυμαστοῦ φαριού.

— Εἶνε μιά συναγριδοῦσα, πὺν μοῖφε-ρε κάποιος φίλος μου ψαφρὰς, ἐξήγησε ὁ Κώστας.

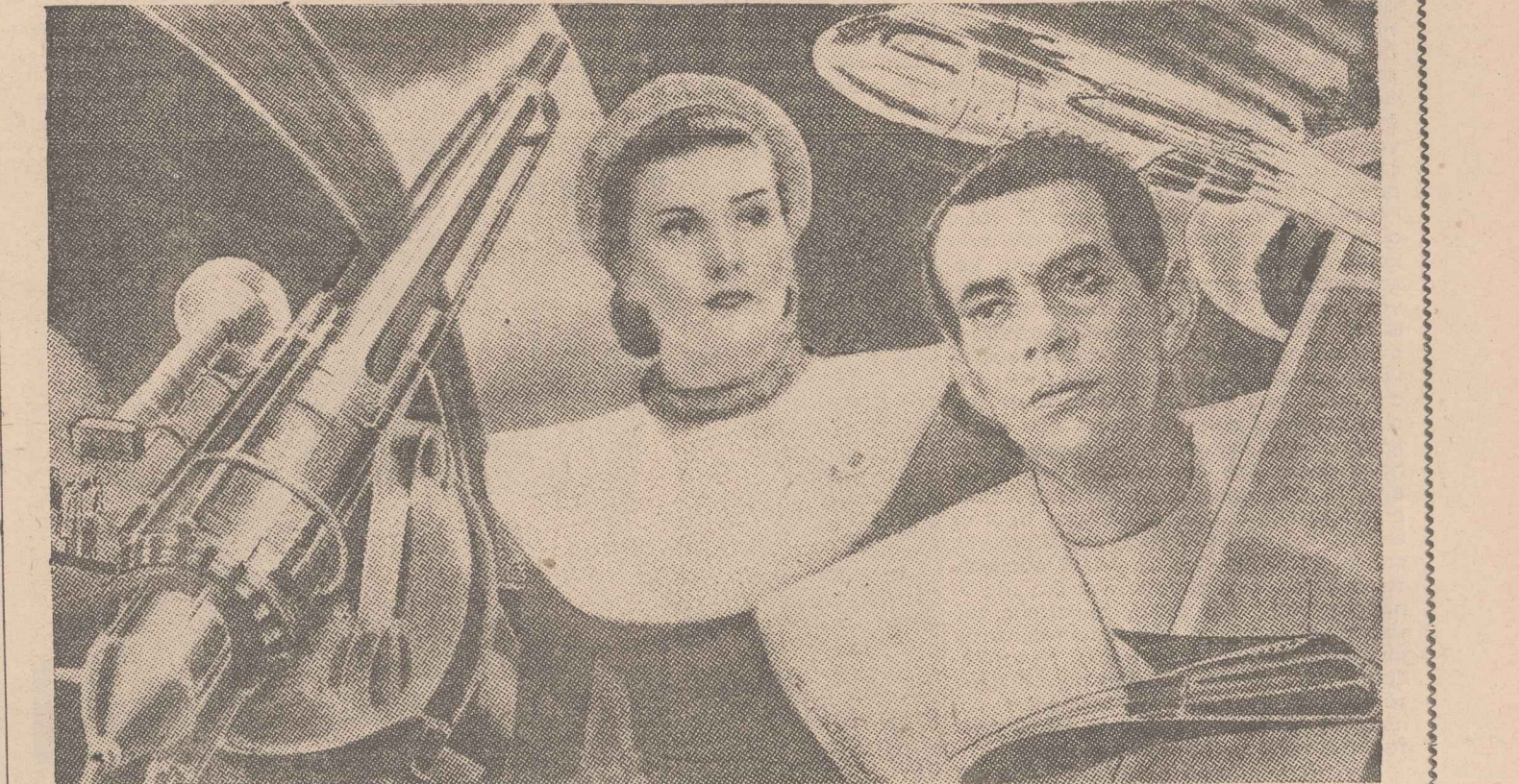
— Θαμάει, ἐτραύλισεν ὁ Παντελής, τοῦ ὁποῖο ἡ ρουθινὴ ἀνοίγει διά-πλασα στὸν σκύ-δου.

Τὸν κ. νὰ πᾶρῃ μετὰ. Κάθισε

Ἐν μέσῳ φανταστικῶν καὶ ἀπιθάνων μη-ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ

Αἱ προφητεῖαι τοῦ μεγάλου ἁγγλου συγγραφέως Ουέλς

Ὅταν, ἔπειτα ἀπὸ ἕναν τρομερὸν πό-λεμον, ὁ ὁποῖος ἤρχισε τῷ 1940 καὶ ὁ ὁποῖος ἐπὶ 30 καὶ πλέον ἔτη ὅσπειρε ἀμειλίχτα τὸν μέγαν ὄλεθρον, δι' ὧν τὰν νέων ἐπιστημονικὴν τελευταίων ἐ-φευρέσεων, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς δι-

Οἱ δύο πρωταγωνιστὰ τοῦ προφητικοῦ φιλμ τοῦ Ουέλς, πλαισιούμενοι ἀπὸ τὰ φοβερά μηχανήματα πὺν θὰ διέπουν τὴν ζωὴν τῶν ἀπογόνων μὰς μετὰ 120 ἔτη.

μικροβίων μεταδόσεως τῶν χειροτέρων ἀσθενειῶν, καὶ κατέστρεψε καὶ ἐξηφά-νισε τελειῶς τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, οἱ ἀνθρώποι ἀναγκάστηκαν ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα, εἰς τὴν ὁποία τὸν ἐδούθησαν ὁ ὀλεθρὸς καὶ ἡ καταστροφή, ἡ νέα ζωὴ ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἔλαβε τελειῶς διάφορον μορ-φὴν ἀπὸ τὴν σημερινήν, τὸσον διάφο-ρον, ὥστε οἱ σημερινοὶ ἀνθρώποι νὰ μὴ δύνανται κανὼν νὰ τὴν φαντασθῶν. Ἡ νέα ταῖνια, ἡ ὁποία θὰ προβῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦς τοῦ νέου ἔργου τοῦ μεγάλου αὐ-τοῦ συγγραφέως, πὺν εἶνε ὁ Ουέλς, θὰ δώρῃ μίαν πιστὴν ἰδέαν τῆς, κατὰ τὸν συγγραφέα, νέας μορφῆς τῆς ζωῆς τὸ 2050.

Αἱ πόλεις δὲν θὰ εἶναι πλέον κτισμέ-ναι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀλλ' εἶ-ναι ὑπόγειες. Ὁ σκότος δὲν θὰ δια-φράσῃ ἄλλες γραμμές ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῶν βουνῶν. Διὰ νὰ θαυμάσῃ ἕνας ἐπι-σκέπτης τὰ ἀρχιτεκτονικὰ θαῦματα τῶν πόλεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θὰ πρέπει

ὡς πὺν τελειώσε τὸ πρὸς τμήν τοῦ Αἰ-γυπτίου χρηματιστοῦ γεῦμα.

Ἡ γυναῖκα του τὸν περίμενε στὸ γὰλ, ντυμένη γιὰ ἔξοδο, μὲ φορεμένο τὸ κα-πέλλο καὶ τὰ γάντια. Ἄντε, Χριστιανέ μου, μὲ ξελίγισες σήμερα... χρονιάρα μέρα...

Τὴν κῦτταζε ἐκπληκτός.

— Πι σούρθε καὶ ντύθηκες ἔτσι θρὲ γυ-ναῖκα; Μὲ τὸ καπέλλο καὶ τὰ γάντια θὰ φάμε σήμερα;

— Αἴμ! πὺν ἤθελες ἀγάθῃ μου νὰ θυγῶ; Μὲ τὴν ῥομπὰ τῆς κοῦζίνας;

— Νῆ! θῆγες; ἀπόρησε ὁ Παντελής. Πὺν νὰ πᾶς;

— Μὰ μὲ κοροϊβεῖς Παντελῆ, ἡ ἐμέ-θους καὶ δὲν ξέρεις τί λές; Ἐξερράγῃ τὸν τρυφερὸν τὸν ἡμῖο. Αὐτὸ τί εἶνε;

Καὶ τοῦ ἔτεινε ἕνα ὄστρο χαρτάκι. Τὸ πῆρε στὰ χέρια του μὴ καταλαβαί-νοντας τίποτε. Τοῦρριξε μιά ματιά, ἦ-τον ἕνα ἐπισκεπτήριό του. Τὸ γύρισε καὶ διάβασε:

αἰκολόγησέ μου, μὰ παρὰ ἀπὸ καλὸν οἴλου μου ζήτωσε νὰ κάμουμε μαζί Εὐ-αγγελισμὸν στὸ ὅλητρο. Ἡ ἡμέρα εἶνε θαύμα. Δίσε τὴ συναγριδοῦσα μὲ τὴν σκορ-δαλιά στὸ παιδί νὰ μὺν τὴν φέρῃ - θὰ φέ-ρουν ὅλοι τὰ φαγητὰ τους - καὶ ἐτοιμάσου. Σὲ πέντε λεπτὰ θὰ ἔλθω νὰ σὲ πάρω με-ταξὶ. Σὲ φίλος ὁ Παντελής σου!

— Δυστυχία μου... ἔφωναξεν ὁ ὁμοῖος Παντελής καὶ σαρμάστῃς λιπόθυμος, ἐ-νῇ ἡ χιλιάρκα μὲ τὴν ρεταῖνα πὺν ἀνά-στασε νεκρὸς ἐγίνε χιλιὰ κομμάτια

στὰ πλακάκια τοῦ γὰλ.

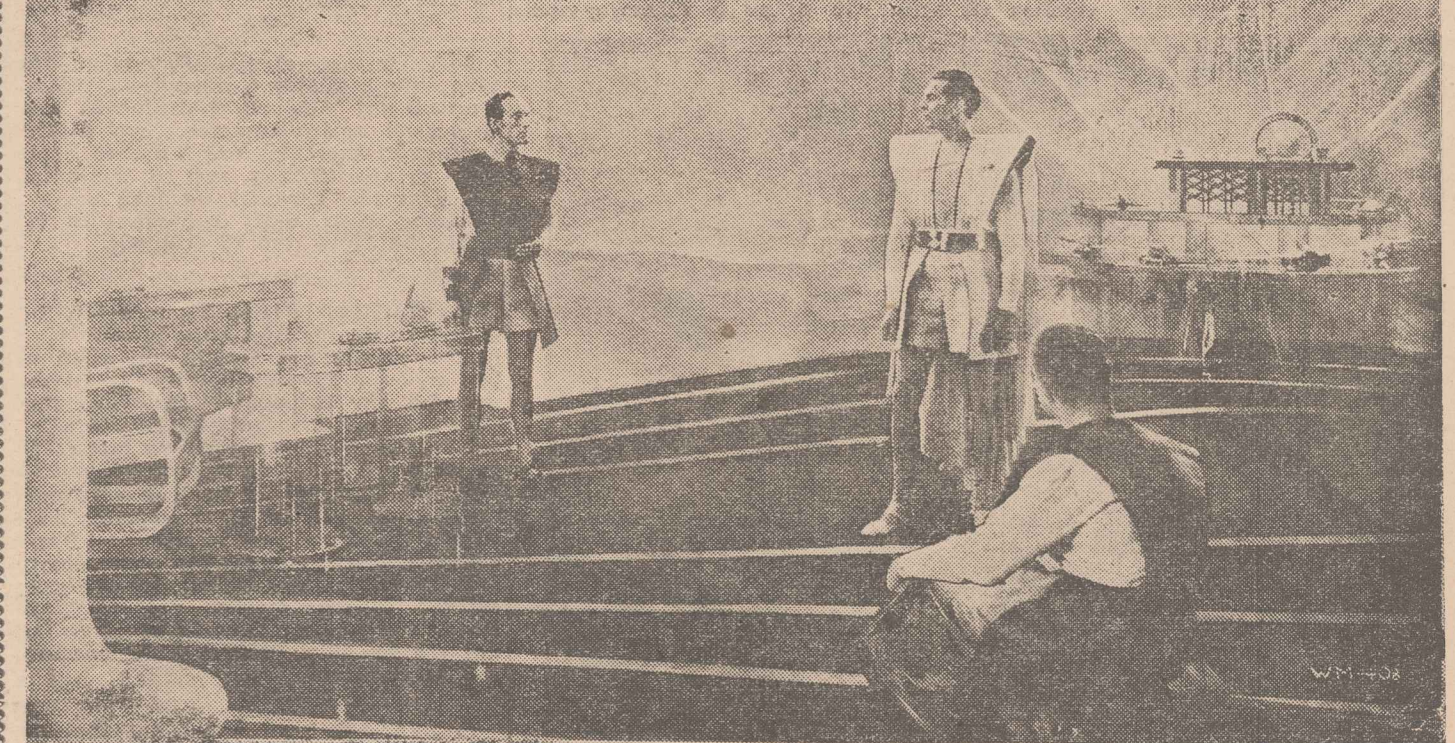
ΒΕΡ.

χανῶν ὅπου θὰ κινεῦνται οἱ ἀπόγονοί μας ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2050

Ζωντανεμένες σὲ μίαν ἀσυλλήπτου φαντασμαγορίας ταῖνιαν

μὰς εἶναι γεμάτα ἥλιο, ὅπως εἶναι γε- μῶτοι ἥλιο οἱ δρόμοι καὶ οἱ πλατείες. Πῶς; Ἀπλούστατα, ἡ κάθε ὑπόγειος πό- λης, ἡ κάθε ὑπόγειος κωμόπολις - χωρὶς δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον - παρέχει μόνῃ τὸ ἥλιακόν της φῶς, τὴν θερμότητα, τὴν πολὺς εἶδους, δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς ἀπογόνους μὰς περισσότερον ἀπὸ μιάς, τὸ πολὺ, δύο ὥρων ἐργασίαν τὴν ἡμέραν.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου διατίθεται εἰς τὰ σπὸρ ὧν τῶν εἰδῶν, εἰς περ-

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὴν περίφημον ταῖνιαν τοῦ Ουέλς «Ἡ Μέλλουσα Ζωή». Μέσα σὲ σπῆτια ὑπόγεια, καμωμένη ἀπὸ γά- λυθα καὶ κρύσταλλον, γεμάτα πολὺπλοκα μηχανήματα, ζοῦν οἱ ἀνθρώποι τοῦ 2050.

ἀτμόσφαιρά της. Τὸ κρῦο ἔχει καταρ- γηθῇ, ἡ μεγάλη ζέση ἐπίσης, οἱ τοῦ 2050 ζοῦν εἰς μίαν αἰωνίαν ἀνοιξιν! Ἡ σθενὲρ δὲ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα ἐξηφανίσε- το σὺν αἱ, τὴν γρήνη, τὴν βρογχίτιδα, τὴν πνευμονίαν καὶ τὸς αἰσθητὸς ἄ- λες ἀσθενείας ἔχουν ἐπίσης ἐκλείψει, ὡς τὸν ἀπολύτως ὑγιεινὸν ὄρον τῆς ζωῆς. Δὲν ὑπάρχει ὑπερκόπωση, ἡ οξε- τικὴ νευρασθένεια καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κα- κὰ, πὺν συνεπέρει! ἡ τελειοποίησις τῶν μηχανῶν, ἡ γενική, μάλλον, μηχανο- ποίησις τῆς ἐργασίας οἰοῦντο πρὸς ἀ-

Ἡ πρωταγωνίστρια τῆς ταῖνιαν τοῦ Ουέλς μὲ τὸ κοστούμι τῆς ἐποχῆς ἀπὸ πλεκτὸ μὺλ καὶ μέταλλον, εἰς μίαν αἰθούσαν τοῦ μηχανοκινήτου μεγάρου

ΕΝΩ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ...

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΩΝ

Πῶς τυπώνονται καὶ πῶς κυ- κλοφοροῦν στὸ πλοῖο μὲ εἰδή- σεις ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΝ ΠΛΩ

Ὅπως καὶ κάθε ἄλλη πόλις, ἔτσι καὶ οἱ «πλωτὲς πολιτείες», δηλαδὴ τὰ μεγά- λα ὑπερωκεάνεια, ἔχουν καὶ μίαν τὴν δικήν τους ἐφημερίδα, μιά καθημερινή, πρωινή, πὺν παρέχει στοὺς ἐπιβάτες τῆς τελευταίας πληροφόρησις πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, τραπέζιτικῆς καὶ ἀθλητικῆς παγκοσμίου κινήσεως.

Ὁ ταξειδιώτης πὺν ἀφίην τὴν ξηρὰ μὲ τὴν ἰδέα ὅτι δὲν θ' ἀκούσῃ πῶς νὰ μὴ λῶν γιὰ τὸ ἀνεβόκατέδασμα τοῦ συνει- λάγματος, γιὰ τῆς πτώσεως καὶ μεταδό- λες τῶν κυβερνήσεων, γιὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν διαφόρων ἀθλητῶν, καταπλήσσειται ὅταν ἀκούῃ τὸν σύντροφο τοῦ ταξειδιοῦ του νὰ εἶνε ἐνημέρος ὅλης τῆς διεθνούς κινήσεως.

Οἱ κεραεῖς τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ἡ καμ- πῖνα τῆς ραδιοηλεκτρονίας κρατοῦν ἐνη- μερὴ τὴν πλωτὴν πολιτεία καὶ βρίσκονται σὲ συνεῇ ἐπικοινωνίᾳ μὲ ὅλες τῆς στερεῖς καὶ μὲ ὅλες τῆς θαλάσσης. Οἱ πληροφo- ρίες αὐτὲς παραδίδονται στὸ τυπογρα- φεῖο τοῦ πλοίου κι' εἶσι γεννιέται ἡ ἐ- φημερίδα... χωρὶς δημοσιογράφους!...

Ἐν τούτοις, μέσα σὲ τῆς σπῆς τῆς ἐ- φημερίδος αὐτῆς θὰ βρεθῇ καὶ ἡ συερ- γασία κάποιου δημοσιογράφου πὺν πα- ρέδωκε πρὸ τῆς ἀναχώρησός τοῦ πλοῖ- ον στὸν ἀρχιεργάτη τοῦ τυπογραφείου κανένα εὐάγιστο ἀναγνώσμα ἡ διάφο- ρα χρονία.

Πολλὰκι μάλιστα τυχαῖν μέσα στὸ πλοῖο νὰ βρίσκεται κανένας δημοσι- ογράφος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀντέχει στὸν πι- ρασμὸ καὶ κατεβαίνει στὸ τυπογραφεῖο νὰ συγεργασθῇ γιὰ τὴν καλλίτερη ἐκδο- σὶ τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος τοῦ πλοίου.

Μέσα στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ συγεργά- ζονται καὶ οἱ ἐρασιτέχναι δημοσιογρά- φοι ἡ καὶ διάφοροι λόγιοι, οἱ ὁποῖοι δὲν παραβλέπουν νὰ μαζέψουν ὅστε αὐτὰ ἀ- κόμη τὸ κοσμοπολίτικὸν τὸν ἐπιστάτον. Καὶ

τότε φαντάζεται κανεὶς μὲ τὴν ἀγωνία ἀναμένεται νὰ ἐκδοθῇ τὸ φύλλο γιὰ νὰ διαδοῦνται ἀπὸ τὴν πλωτὴν πολιτεία τὰ διάφορα γεγονότα τοῦ ταξειδιοῦ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικήν αὐτὴν δρᾶ τῆς ἐφημερίδος τοῦ πλοίου, τὰ ση- μαίνοντα πρόσωπα τῆς πλωτῆς πολιτείας δέχονται τῆς ἐπιθέσεως τῶν διαφόρων ρεπόρτερ καὶ φωτορέπορτερ ὡς δὲν μποροῦν νὰ ἀποφύγουν οὐτε καὶ ταξει- δεύοντας ἀκόμη αὐτὴν τὴν ἐνδόχλησι.

Ἀλλὰ καὶ στοὺς λιμένες ἀποδεδεισέ- σαι ὁ πολιτικός, ὁ ἐπιστήμιος, ἡ στὰρ, ὁ πρωταθλητὴς δέχεται τὴν ἐπίθεσις πρωτοῦ ἀκόμη κατῆχῃ τὸ πλοῖο τοῦ τῆς ξηρᾶ.

Ἡ πρώτη ὁμάς πὺν θὰ σκαλωσῇ ἀ- πᾶνὰ στὸ πλοῖο εἶνε ἐρωδισμένη μὲ σημειωματάρια, μαλὼν, φωτογραφικὰ καὶ κινηματογραφικὰ μηχανεῖς. Τότε πῶς ἡ ἐφημερίδουλα τοῦ πλοίου πνίγεται μέ- σα στὰ μεγαθήρια τῶν πολυσελίδων ἐ- φημερίδων.

Ἰδοὺ ἡ Τζανέτ Μακνάνσλδ περικυ- κλωμένη ἀπὸ τοὺς ρεπόρτερ, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μάθουν τὰ νέα τῆς σχεδία καὶ τῆς γνῶμης τῆς γιὰ τὴν τέχνη καὶ γιὰ τὴν ζωὴν καθὼς καὶ τὰ μελλοντικὰ τῆς σχέδια.

Σχηματίζεται αἰμέσως ἕνα ἡμικύκλιο ἀπὸ φωτογραφικὰ μηχανήματα, τὰ ὁ- ποῖα κόβουν τὸν δρόμον στὸν πολιτικὸν ἄν- θρωπον τῆς ἡμέρας μπροστὰ σὲ ἕνα χα- μόνελο τοῦ κινηματογραφικοῦ ἀστέρος.

Ἐν τούτοις γιὰ τὴν ἐφημερίδουλα αὐ- τὴ τοῦ πλοίου ἐνδιαφέρονται καὶ οἱ με- γαλύτεροι ἀκόμη τῶν δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι πολλὰς φορὲς καλοπληρώνουν γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα τεῦχος τῆς, γιὰ- τὶ ἀνάμεσα σὲ τῆς γραμμῆς τῆς θὰ βροῦν ἀπειρά θέματα πὺν θὰ τοὺς δώσουν ἀ- φορμὴ γιὰ ὅλη σὲς μεγάλους τοὺς ἐφη- μερίδες.

Εἰς συμπληρώσειν δὲ ὧν ἀνωτέρω, τὰ το- λὰ καὶ πρὸς τὸν πλοῖον, δὲ εἶναι ἐλκυσ- στερὰ, καθ' ὅ ἐλκύνονται καὶ ὁ βασι- λεύων ἐπὶ τῆς ἀνάτης καὶ τῆς ἐκπλη- ρώσεως.

Αἱ ἐνδυμασίαι καὶ τῶν δύο φύλων θὰ ἔχουν πάντα ἕνα πλῆθος κολλάρων, ἐπὶ- δεῖς μικρὰς ὑμετέρας, ὅπως ἡ κατὰσας, ἡ ὁ- λο- ἐν καὶ βαβυτερα, εἰς τὰ ἐγκυα τῆς γῆς καὶ εἰς τὰς ἀβύσσους τῶν ὡκεανῶν.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Άνοιξιάντικες μπλούζες

Δύο ώριμες πρωινές μπλούζες απλές και πρακτικές που συμπληρώνουν θαυμάσια το πρώτο ταγιέρ. Φοριούνται και δίχως ζακέτα με μία γούνα.

Μακιγιάζ

Ο κ. Ζάν Ζιραντού, από τους πιο δημοφιλείς Γάλλους συγγραφείς, έδωσε τελευταίως μίαν διάλεξη, στο Παρίσι, που ξεκίνησε ιδιαιτέρως το ενδιαφέρον του γυναικείου κόσμου, διότι άμείλιτος ακριβώς για την έπισηρη της γυναικείας όμορφας επί των ανδρών, δια μέσου των αιώνων. Μεταξύ άλλων είπε: «Ο άνδρας κατέβαλε διάφορες προσπάθειες για να ούσει από τις γυναίκες την προσωπικότητά των. Μία από τις προσπάθειες αυτές είναι ο τρόπος με τον οποίον έχει ευνοήσει το μακιγιάζ των. Όλες οι μεγάλες εποχές του μακιγιάζ, ανταποκρίνονται ακριβώς προς τις μεγάλες εποχές του ανδρικού πολιτισμού, κατά τις οποίες ο άνδρας δεν έννοησε να αφήσει την γυναίκα ν' αναμικθρή σε ζητήματα έξω από το σπίτι. Ποτέ η γυναίκα δεν ένεφάνισε πιο άπραγμος όσον τα χρόνια στα οποία ντυνόταν με φορέματα «πανιέλ» που φορούσε περούκα, που έδωφε οκέδον υποκρεωτικά, που εξωγράφιζε το χείλος της σαν ψίδα κι' έστύλιζε το πρόσωπό της με έλινες, όχι σύμφωνα με το γούστο της, αλλά με τον κανόνα. Η μόνη γυναίκα που δεν έδωφε επί βασιλείας του Λουδοβίκου 14ου ήταν η κυρία ντε Μαιντενόν, που έγινε και βασίλισσα».

Η περικοπή αυτή της διαλέξεως του κ. Ζιραντού έκαμε το ακροατήριό του να μελανυχολή. Όστε πράγματι το μακιγιάζ ούει από τις γυναίκες την προσωπικότητά των. Βέβαια το μακιγιάζ, που γίνεται στην εποχή της μαρκισσας ντε Μαιντενόν, ήταν φυσικό να έχει τέτοιο αποτέλεσμα. Ας το λάβουν υπ' όψιν αυτό το παράδειγμα μερικά κυρίες, που έχουν την μανίαν να δαφνίζονται κατά τρόπον που να παραμορφώνουν το πρόσωπόν τους. Ένα καλό, διακριτικό θαύμα όει μόνον δεν φανεραι τίποτε από την προσωπικότητά της γυναίκας αλλά τουναντίον προσθέτει κάτι. Μη λησμονούμε ότι ο ρόλος του μακιγιάζ είναι να υπογραμμίζει την αλήθεια και όχι να την μεταμφιέζει.

Το μασάζ του προσώπου

Είμε πλέον παραδεχόμενον ότι οι ρυτίδες δεν έρχονται από ηλικία, αλλά από την καλάρσιν των μυών, γι' αυτό και στα γηρατειά το πρόσωπο γίνεται πλαστικό. Οι μύς έχουν μία φυσική τάσι να χαλάρωνουν με την ηλικία και αυτό γιατί τους γυμνάζουμε όλο και λιγώτερο όσο περνούν τα χρόνια. Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίον βλέπουμε ακρόατες εξήντα χρόνων να μην έχουν περίττο πάχος και να διατηρούν μύς καλυδίνους.

Πώς όμως να διατηρήσουμε τους μύς του προσώπου; Τι είδους γυμναστική να κάνουμε; Τι άλλο παρά μασάζ.

Το μασάζ όμως πρέπει να γίνεται κανονικά, άλλως μπορεί να έπιφέρει μεγαλύτερα καλάρσιν και πρέπει έπισης να γίνεται προτού κάμουν την εμφάνισή τους οι ρυτίδες. Μερικές, που έχουν παχυλά πρόσωπα, άρχουν ν' αποκτήσουν ρυτίδες. Ας μη γελιούνται όμως και ας μη παραμελήσουν ν' άρχισουν έγκαιρως μασάζ, γιατί όταν αντιληφθούν τις πρώτες ρυτίδες θα είναι άργα. Το κακό θα έχει γίνει.

Οι περισσότερες ρυτίδες σχηματίζονται γύρω από το στόμα και κάτω από τα μάτια, εκεί λοιπόν να έντενουμε όλη μας την προσοχή. Το μασάζ θα γίνεται με μαλακές κινήσεις όλες δε οι σιμβούλες που θα μπορούσαμε να δας δώσουμε, θα απέβαιναν μάταιες αν δεν ας δείξη επί τόπου κάποια καλή μασάζ πώς ακριβώς πρέπει να γίνεται το μασάζ. Πάντως το μόνο που μπορούμε να δας πούμε είναι ότι το μασάζ πρέπει να γίνεται πάντα αντίθετα προς τις ρυτίδες.

Τα σπορτίφ υποδήματα με τα χαμηλά τακούνια, είναι πολύ άν-θόγκ. Μη ξεχνούμε όμως ότι θέλουν πολύ ώραίο πόδι και λεπτή σιλουέττα. Θα φορεθούν πολύ τα καστόρια σε χρώματα γκρι, μπέζ και μπλέ ναντί. Η κάλτσα όμως έπιμένει στο χρώμα της του δέρματος.

Ρεπορτάζ από τα παρισινά ατελιέ της μόδας

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Τα μετσωτά, που θα φορεθούν το καλοκαίρι, παρουσιάζουν ως επί το πλείστον μίαν άνωμαλη έπιφάνεια, γιατί τα κουκούλαρ, ως γνωστόν, δεν έχουν λεία έπιφάνεια και συναφθ' προς το κουκούλαρ είναι διάφορα άλλα υφάσματα. Έπειτα ας μίν ξεχνούμε πως πολλά μετσωτά έχουν στην φάσι τους χρυσά ή άσημένα κλωστή, έπομένως και αυτό αποκλείει την λεία έπιφάνεια. Άκολούθως έχουμε τα είδη μπλάσε και τα γκωφρέ, που είναι πολύ άν-θόγκ έφετος.

Πλην αυτών θα χρησιμοποιηθούν ο ταφτάς, ή όργαντινα και πολλά μετσωτά έμπριμε.

ΑΝΣΑΜΠΛ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

Τα ανσάμπλ δεν θα φορεθούν πολύ, αλλά ή γκαρνταρόμπα κάθε κομψής κυρίας θα περιλαμβάνει ένα τουλάχιστον ανσάμπλ, που θα είναι από λαινάζ, μαρκαλιν μετσωτό ή κουκούλαρ, σε χρώμα της άρεσκείας σας. Πάντως να προτιμάτε τους άνοικτούς τόνους.

Αν διαλέξετε ύφασμα έμπριμε, έχετε υπ' όψιν ότι τα σκεδία δεν πρέπει να είναι μεγάλα, είτε γεωμετρικά είναι, είτε άνθη. Πολύ στη μόδα είναι και οι μικρές θούλες πάνω σε σκούρο φόντο.

Φορεματάκι άπογευματός από κρέπ ντέ σιν έμπριμε, ραμμένο σε στυλ πρενός. Το κορσάζ άνοιγει έμπρός, άφίνοντας να φαίνεται ένα ζαμπν από κρέπ ντέ σιν.

Ταγιέρ από λαινάζ με ζακέττα έφαρμοστή και φούστα, που άνοιγει κάτω με δυό πιέτες έγκρούστε.

ΟΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Η κοινή μπλούζα θα άντικαταστήση χειμωνιάτικη μπλούζα-τουνικ και στην περίπτωση αυτή οι φούστες θα είναι στερεωμένες πάνω σε γκρό-γκραίν, που συνοδεύεται ένιστε από ένα κορσελέ, το όποιον τοποθετεί την τάλια πιο ψηλά.

Όλες οι μπλούζες έν νέγιει, θα έχουν μία άφι μπολερό, που θα έπιτυγχάνεται με τη βοήθεια ντεκούπ ή ένκουρασίον. Έκτος από τις μπλούζες-μπολερό, έχουμε και τις μπλούζες-ζιλέ που θα φορεθούν έπισης πολύ.

ΓΑΝΤΙΑ ΜΕ ΜΟΤΙΦ

Τα μοντέρνα γάντια παρουσιάζουν μία ποικιλία άφάνταστ. Μεταξύ άλλων βλέπουμε γάντια με πουανά κεντημένα και ένιστε ένα μεγάλο μοτίφ στολίζει το κάθε γάντι ή ένα μονόγραμμα άπλικέ. Το ίδιο γαρνιρίσμα μπορεί να έχει ή ζώνη μας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Κατά γενικόν κανόνα, τα άνοιξιάντικα καπέλλα είναι φοβερά έπικινδύνα, γιατί, έν

δεν προσέξτε πολύ μία κυρία στην έκλογή, μπορεί πολύ εύκολα να γελοιοποιηθί. Όχι γιατί είναι γελοία, αλλά γιατί οι περισσότερες φόρμες, που μας παρουσιάζουν τα παρισινά φινουρίνια, θέλουν πρόσωπα ξεκούραστα, θέλουν κανονικά χαρακτηριστικά και πρό πλυντων χτενίσματα άθροα.

Αν όλα αυτά δεν συμβάλλουν, πολλά από τα άνοιξιάντικα καπέλλα παρουσιάζουν μία πολύ έπικινδύνη ιδιορρυθμία.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

Θα ίδουμε κανατίε διάφορα μικρά και μεγάλα, που φοριούνται τώρα πολύ έμπρός, κρύβοντας τα μάτια και άποκαλύπτοντας όλο τον σέρκω.

Θα ίδουμε «ρελεθ», που, αντίθετως, φοριούνται πολύ πίσω και άφίνουν έντελως άκάλυπτο το πρόσωπο, και να φαίνονται οι ρίζες των μαλλιών.

Θα ίδουμε «νινί», που κρατιούνται ψηλά πίσω, τη βοήθεια μιας κτένας ή ενός υποκέτου λουλουδιών, που κρύβει μία υπερέτα. Διηλαδή έναγνυρίσμε στα παλλά.

Ας δεχθούμε άκολούθως τις σούπλ-καπλιν, που άσφαλώς θα προημευθούν, γιατί κολακεύουν πολύ με το ώραιο πλαίσιο, που προσφέρουν στο πρόσωπο. Οι καπλιν αυτές συνοδεύουν ως επί το πλείστον τις άνοιξιάντικες τουαλέττες μας και γίνονται από λεπτες έξωτικές φάθες ή και από πικέ περσάμενον με πολλά γαζιά. Το γαρνιρίσμά τους είναι λουλούδια και φρούτα.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ «ΣΗΖΟΝ»

του κοσμικού Λονδίνου πρόκειται να άρχισή έντός άλίγου, και αϊ κομψαί κυρίαί της άριστοκρατίας προετοιμάζουν πυρετωδώς τάς έμφανίσεις των. Ίδου μερικά ώραία μοντέλλα που έλάνασκε ο περίφημος Λονδρέζις ο κ. Οίκος Μόδας Γουώρθ, που διατηρεί ένα από τα άνομαστότερα υποκαταστήματα στο Παρίσι.

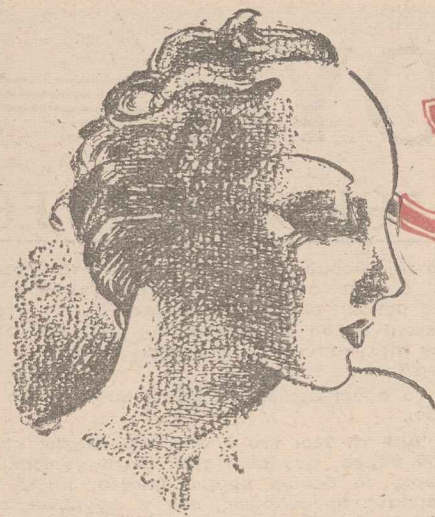

Ζαχαροπλαστική

ΜΠΕΣΚΟΤΑ

2 μεγάλα φλυτζάνια αλεύρι, ½ κουτάλι του καφέ θάσι, 2 κουτάλιες της σούπας βούτυρο, λαρδί ή άλλο πάχος, ¾ μεγάλου φλυτζανιού γάλα.

Έκτε έλεος: Κοσκινίζουμε μαζί το άλεύρι, το άλάτι, προσθέτουμε το βούτυρο και αναμινώνουμε τελείως με καλυδινό πηρούνι. Προσθέτουμε το γάλα άργα-άργα δια να σχηματισθί μία μαλακή ζύμη. Την άνοιγουμε επί του άλευρωμένου πλάστριού ή την κτυπύμεν με τα χέρια μας, έως ότου γίνη πάχος περίπου 2 έκαστοτομέτρων. Κότουμε εις στρογγυλά σκήματα. Τα θέτουμε επί έλαφρώς βουτυρωμένου ταψιού και τα φνουμε εις δυνατόν φούρνων των 245 δοθμών επί 10 έως 12 λεπτά της ώρας.

Η τέχνη του σίκ

Τα βραδύνά φορέματα μās έπιφύλασσουν έφετος τις περισσότερες έκπληξεις. Άφάνταστη ποικιλία σε σχήματα, χρώματα και υφάσματα. Όραία δελουζα ή από κρέπ μετ που θυμίζουν με τις άρμονικές τους πτυχές άρχαία έλληνικά άγάλματα. Πλούσια λαμε με κεντήματα που θυμίζουν σουλτάνες της Άνατολής. Μεγαλοπρεπείς τουαλέττες από ταφτά που θυμίζουν ρωμαντικά θάλας και καντρίλλες. Πολλά από δαντέλλα έχουν άλλα γυρα δολάν, άλλα όλίσια, κυτά φορδίζουν μόνο προς τα πίσω και καταλήγουν σε ουρά. Σούρες, μπάσκες, άλλα σκεδόν μαζεύονται προς τα πίσω σε δαβη όστε μία γυναίκα προφίλ έχει πάντα άφες σαν να περσιπθ.

Στα βραδύνά εστράφηκε κυρίως ή προσοχή προς την πλάτη, ή οποία είναι σκεδόν πάντοτε γυμνή.

Στα έφετεινα βραδύνά θέλει κανείς σιχνά μανίκια. Μερικά είναι κολλημένα, άλλα συνδέονται με κλίπς από στράς ή διαμάντια κι' έτσι μπορεί κανείς κάλλιστα να τα άφαιρέσθ όταν θέλη.

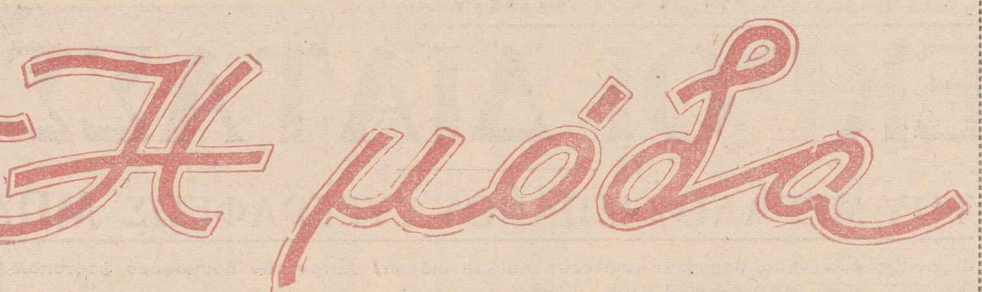
ΤΑ ΝΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Θαίνετι πως έφετος την έκλογή των χρωμάτων την υπέβαλαν μεγάλοι Γάλλοι ζωγράφοι τοπειών. Έκουμε μία τέτοια λεπτότητα τόνων και άποκρίσεων που θυμίζουν την φύσι: πότε τα φύλλα της, πότε τους καρπούς της, πότε τα άνθη της.

Το βιολέ σε όλους τους τόνους βασιλεύει, το κόκκινο του άμαραντού, ή κόκκινες άποχρώσεις των φθινοπωρινών φύλλων που πεδαιούν, το χρώμα των μαύρων κρασίον, της μπουρνέλας, τα ζανθά χρώματα, το χρυσάφι, το πορτοκαλί. Σε μίαν άλλη έπισης φθινοπωρινή γκάμα θέλει κανείς το πράσινο το βαθύ, των φύλλων που δεν περσιαν τον χειμώνα, όπως ο κισσός, το έλατο, το κέδρο.

Το άνωτέρω θαυμάσιον σύνολον είναι κρεασίον Λανδέν. Η μικρή βέστα από λαμε άρζαντέ-σέν, συμπληρώνει με πολύ χάρι ένα βελούδινο άπογευματινό φόρεμα για κοκταίλ και τοάι.

Τα τέσσερα αυτά πρώτα ανσάμπλ, όφειλονται στην Μάνκη Ρούφ, τη δίσσημη παρισινή ράπτρια, που παίζει οπουδείο ρόλο στο λανζαρίσμα της μόδας. Η κοπή των φορεμάτων είναι άπλη και κομψή. Τα πρώτα αυτά φορέματα, που έχουν γαρνιρίσματα σε ύψλους τόνους, γίνονται άπολεπτά μετσωτά υφάσματα κατά πρώτους σκιτσόζακ, ίδιως εκείνα που είναι προωριόμένα για πολύ νέες δεσποινίδες.

Η δύσκολη τέχνη του μακιγιάζ στο πρόσωπο

Όλες οι γυναίκες μπορούν κατά κάποιο τρόπο να γίνουν ώριες. Το μακιγιάρισμα από τον καιρό που άντικειόται από τα κινηματογραφικά σκηνιστικά κατέκτησε το δόξιο, ένινε υπόθεσις όλων των γυναικών. Αλλά πόσες λίγες δυστυχώς ξέρουμε την σσηή αυτή τέχνη!

ΟΔΗΓΙΕΣ

Για ένα πρόσωπο στρογγυλό: Άρχισατε να τοποθετήτε το ρουζ στο μπλό του προσώπου. Έφερέτε το κατόπιν προς τα κάτω έως το σαγόινι περίπου. Κατόπιν άνεβήτε πάλι και πλησιάζετε την μύτη.

Ετσι γλυκαίνετε και λεπτόνετε την φυσιογνωμία και το πρόσωπό σας φαίνεται περισσότερο άεδα. Για ένα λεπτό πρόσωπο: Τοποθετείτε το ρουζ στο μπλό του προσώπου και το βράβετε προς το αφί, άποφεύγοντας να πλησιάζετε τη μύτη και το κέντρον του προσώπου.

Για ένα πρόσωπο με έξογκωμένο μάλα: Βάζετε πολύ λίγο ρουζ στο μπλό και το έφερτε προς τα κάτω, τόνίζοντας κυρίως το πίσω μέρος του προσώπου. Άποφεύγετε πάντως το ύπερβολικό ρουζ.

Για τα δουλιγμένα μάγουλα: Ποτέ μην βάζετε στην κοιλότητά τους ρουζ, μονο.

Θα σας κάνη πιο φανταστικό το σφάλμα σας. Βάζετε αντίθετως το ρουζ επάνω από το δουλιγμένο, αυτό θα έφει κάποια ίσορροπία.

ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Για να μακιγιάρετε λεπτά χείλη: Βάψετε το επάνω σας χείλος κάπως περισσότερο από τη φυσική του γραμμή. Έξισατέ το κατόπιν με το κάτω και στρώσατε το ρουζ με τα δάκτυλα. Έάν και το κάτω σας χείλος είναι πολύ λεπτό προσθέσατε λίγο ρουζ, στη μέση μόνο.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ Τ. ΚΑΡΕ'Υ

Κοιμότανε βαθιά, μ' έδεσσαν ζυγνί-
σε καταρροιαγμένους. 'Ός τόσο, κανένα
δεν είχε άκουσει θόρυβο. "Όλα ήταν ή-
συχια ολόγυρά του. Και τα παραπέταμα-
τα του παραθύρου δεν έκινούντο καθό-
λου. Παρ' όλα αυτά, τ' ένστικτό του τον
πληροφορούσε, πως κάτι τ' άσυνήθιστο
συνέβαινε στο δωμάτιό του. "Ότι δεν ή-
ταν μόνος και πως υπήρχε εκεί κρυμμέ-
νος, μέσα στο σκοτάδι, και έτοιμος νά
δράμη, ένας άνθρωπος, άγνωστος.

Άφου γύρισε στο άλλο πλευρό, όπως
κάνει κανείς, όταν ζυγνήσει την νύκτα,
στάθηκε άκίνητος και άνέπνευε ήσυχα,
σαν νά είχε ξανακοιμηθεί.

Σε λίγο, κοιτάζοντας λοζά τ'ο παρά-
θυρο, άντελήθη πως τα παραπέταμα-
τα έκινούντο ελαφρά. Μέσα στ'ό φως τού
φωγγαριού, που μόλις πρόβαλε πίσω ά-
πό τ' άσύννεφα, δεν άρχισε νά ξεχω-
ρίση επάνω στ'ό φόντο τής κουρτίνας,
μία αλλοεπτα άνδρας, που προχωρούσε
σιγά-σιγά με προσφιλιά.

Τ'ο ρολόι, που ήταν επάνω στ'ο μά-
ρμαρ του τζακιού, έκτύπησε έκεινη τη
στιγμή δυό μετά τ'ο μεσάνυχτα. Σιωπή
βράιλευσε μέσα στ'ο δωμάτιο. "Η κανονι-
κή άναπνοή τού ψευδοκοιμώμενου ά-
κούγεται μοναχά.

"Ο υστερόντως έπισκέπτης δεν άργη-
σε νά προχωρήσει με θάρρος μέσα στ'ο
δωμάτιο. "Ηταν βέβαιος πως ο οικοδε-
σπότης κοιμότανε βαθιά. Τ'ο προσωπί-
ό του, ήταν μισοσκεπασμένο από τόν ση-
κωμένο γιόκα τού παλτού του και κάτω
από τ'ο γείσο τού κασκέτου του.

Πρώτη του δουλειά ήταν νά κοιτάξει
στ'ο κομοδίνο και νά βεβαιωθεί πως υπήρ-
χε εκεί ένα χρυσό ρολόι και μία καρφί-
στα γραβάτας, στολισμένη μ' ένα με-
γάλο ρουμπίνι. Τά έχωσε μέσα στην τσε-
πη του και άρχισε νά ψάχνει μετά στ'α
διάφορα συρτάρια τού κομοδι, αφαιρών-
τας τ'ο ένα ύστερα από τ' άλλο, τ'α άντι-
κειμενα άφιας, που εύρισκε. Άφου τε-
λείωσε, άντιστοίχως κ. άναψε τ'ο κλε-
φτοφανάρο του. "Ότι περίοισσε, τ'ο έ-
κοιψε μέσα σ' ένα πέτρινο σάκκο, που
είχε μαζί του.

"Ερρίξε τ'ο φως τού κλεφτοφάναρου
στους τοίχους, γιά νά πείσει ότι δεν εί-
χε ξεχάσει τίποτε. Τότε άντελήθη, έ-
πάνω σ'ε μία βιβλιοθήκη μία μικρή κασ-
σετίνα από μαύρο έξυλο, που δεν την εί-
χε ακόμη προσέξει. Καθώς πλσίαζε,
γιά νά την πάρει, άκουσε πίσω του ένα
ελαφρό θόρυβο, που τόν έκαμε νά στρα-
φεί άπότομα.

"Ο κοιμισμένος είχε άρχισεί νά κου-
νιέται: Χασμουρήθηκε κι έπειτα άναση-
κώθηκε στ'ο κρεβάτι του. Άμέσως ο δι-
αρκήτης έόσωσε τ'ο φανάρι του και κρύ-
φτηκε πίσω από την μεγάλη πέτρινη πα-
λυθρόνα, βιάζοντας από τήν τρέψη του
ένα πιστόλι.

"Ο κοιμισμένος, εξακολουθώντας νά
χασμουριέται και νά τριβεί τ'α μάτια του,
κατέβηκε από τ'ο κρεβάτι και έψαχνε
νά βρει τής παντοφλές του, φόρεσε την
ρομπία του και προχώρησε πρ'ος τήν δι-
αίτηκη. Έκει άπλωσε τ'α χέρια του και

πήρε την μαύρη κασσετίνα. "Υστερα στά-
θηκε στην μέση, φωτισόμενος από τ'ο σε-
κρατούσαν την κασσετίνα.

Τότε ο διαρκήτης, που τόν παραφύ-
λαγε, με τόν δείκτη στην σκανδάλη του
πιστολιού, τόν άκούσε νά λέη:

— Άν άφήσω τ'ο κουτί, που κρατά στ'α

"Ο διαρκήτης τόν κοίταξε με άπορία.
—Τί μπκάνημα είναι αυτό; ρώτησε.
Πώς λειτουργεί;

—Τ'ο παραμικρό τράνταγμα μπορεί νά
έπιφέρει τήν καταστροφή. "Η καταστρε-
φική του δύναμις είναι τεραστιά. Γι' α-
υτό και δεν τ'αράχτικα, όταν με σημά-
δευσες. "Η καλύτερα έκδουλεύσεις, που

—Δεν θέλω κουβέντες. Τώρα κάνε μου
τήν χάρη και μ'ην παίξεις μ' αυτό τ'ο πα-
χνιάκι, που κρατάς στ'α χέρια σου. Πρό-
όλγινου μούλαγες πως μπορεί νά συμ-
β'η κανένα δυστύχημα με τήν κασσετίνα
μου. Τ'ο ίδιο μπορεί νά συμβ'η και με τ'ο
ρεβόλβερ σου. Άφ'ος τ'ο έπ'ανω στ'α
τραπέζι.

—Θά άστειεύσαι, βέβαια!

—Αυτό θά τ'ο δοίμε. Σου δίνω προθε-
σμία τριάντα δευτερολέπτων. Έν τώ με-
ταξύ, σιγά-σιγά, ή κασσετίνα θά σπρή-
χνεται πρ'ος τήν άκρη τού τραπέζιού.
Μέχρις εκείνης τής στιγμής, εάν δεν μου
έπιστρέψεις όσα μου πήρες, μαζί με τ'ο
πιστόλι σου, θά ίδης με τ'α μάτια σου τήν
καταστροφή τού κόσμου. Ένα... δυό
... πέντε... δέκα δευτερολέπτα. "Η
κασσετίνα όλοένα και προχωρούσε πρ'ος
τήν άκρη τού τραπέζιού. Πέρασαν τ'α εί-
κοσι δευτερολέπτα.

Σαφνικά ο διαρκήτης έφώτισε με τ'ο
κλεφτοφανάρο του τόν συνομιλήτη του.
Είδε τ'ο άποφασιστικό του ύφος. Τότε κα-
τάλαβε με ποίον είχε νά κάνει και πως
ό άλλος δεν θά ύποχωρούσε έπ' ουδένι
λόγω.

Τινύοντας μία βροιά, πέταξε στ'α πό-
δια τού άλλου τόν σάκκο με τ'α κλεμμέ-
να αντικείμενα. "Υστερα άπνευσε επάνω
στ'ο τραπέζι τ'ο ρεβόλβερ, τ'ο χρυσό ρο-
λόι και τήν καρφίστα τής γραβάτας.
—Άμέσως τ'ο χέρι τού οικοδεσπότης ζα-
νώσε τήν κασσετίνα στ'ο μέσον τού
τραπέζιού.

"Ο διαρκήτης τότε έστράφηκε πρ'ος
τ'ο μέρος του.
—Μήπως έχεις τήν άπάταινα νά σου δώ-
σω και τ'ο σασκάκι μου; τού είπε με
λύσσα.

—Τ'ο σασκάκι σου; "Όχι. Μ'ην άντου-
χ'ής, φίλε μου, δεν είμαι τόσο άπαιτη-
τικός.

"Ο διαρκήτης, έκμυδενισμένος, ύπι-
σθοχώρησε κανονικά πρ'ος τ'ο παράθυρο.
Άφου έβθασε εκεί, άνοιξε διάπλατα
τ'α παραθύρουλά και μωρμούρισε:

—Καλά, φεύγω. Ίσως και νά με πήρες
στ'ο μεζέ. Ίσως νά με πέρασεσά γιά βλά-
κα. Τόσο τ'ο χειρότερο όμως. Προτίμη-
σαν καλός παίκτης νά μολογήσω τήν
ήττα μου.

Άφου έμεινε μόνος, ο οικοδεσπότης
σπκώθηκε και πάει, προχώρησε ως τ'ο
τζάκι και πήρε τήν πίπα του, που ήταν
άφημένη εκεί.

"Υστερα ζαναγύρισε κοντά στ'ο τρα-
πέζι, τράβηξε κοντά του τήν έθνεση
κασσετίνα, σπκωσε τ'ο σκεπασμά της και
πήρε από μέσα μία πρεζά κανονί.

Άφου γέμισε καλά-καλά τήν πίπα του,
τήν άναψε ήσυχα-ήσυχα και ζαναγύρισε
νά ζαπλωθεί στην άναπαυστική πέτρινη πα-
λυθρόνα του.

—Δεν υπάρχει καμιά άμφιβολία, είπε,
άφου τράβηξε πόδινα μερικες ρουφη-
ξίες. "Ο καπνός αυτός είναι... σπου-
δαίος!

T. KARE'Y

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

—Τά πρώτα χαρτονομίσματα κυκλοφό-
ρησαν στην Κίνα τ'ο 1697 π. χ.
— "Η διεθνής γλώσσα "Εσπεράντο ά-
ριθμεί σήμερα επάνω από 35.000 μέλη
και έχει αντίστοιχούς σε 2.000 πόλεις
και χωριά.

—"Ο Καρκαβίτσας παρουσιάστηκε γιά
πρώτη φορά στην "Ελληνική λογοτεχνία
τ'ο 1865, δηλαδή 20 έτών. Τ'ο πρώτο δι-
ήγημα που έδημιούργησε στην δημοτική
είνε ο «Ζητώντας».

—"Η «Σκάλα» τού Μιλάνου ιδρύθηκε
πρ'ο 193 έτών. Έκτος άπ' αυτήν σήμερα
τ'ο Μιλάνο έχει και άλλο 193 θέατρα.

—Τά διαμάντια άρχισαν νά τ'α καταρ-
γάζονται άπο τ'ο 1476.

—Τ'ο ρεκόρ τής ταχυδρομικής καθυ-
στερήσεως τ'ο έσπινεσε μία έπιστολή
που έστάλη στ'όν Σουλτανό Μωράτ, τ'ο
1630, από τόν Λουδοβίκο ΙΓ' τής Γαλ-
λίας και που βρέθηκε τ'ο 1909 στ'α άρ-
χεια τού "Εμπορικού "Επιμελητηρίου τής
Μασσαλίας σφραγισμένη και άνεπίδοτη.

—Τά βάρος ενός διασκομιμίου είνε
σε φράγκα χρυσά 322—580 χιλιόγραμ-
μα. "Ο χρυσός ενός διασκομιμίου σε
σέρμα διαμέτρου ενός χιλιομέτρου
μπορεί νά καλύψη τόν γύρο τού "Ισημ-
ερινού. Γι'α νά μεταφ'ερ'η ένα διασκομι-
μίου χρειάζονται 64 άρταγία.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τό θρεπτικώτερο ψωμί

"Όσο λευκότερο είναι τ'ο ψωμί, τόσο
περισσότερο άμυλο περιέχει, άλλα και
τόσον—άντιθέτως—είναι πτωχό σ'ε άζώ-
τοιχες ούσιες και λίπη. Άν θέλωμε νά
τρώμε θρεπτικό ψωμί, πρέπει νά προτι-
μάμε ένα ψωμί με άποκρώσεις μάλλον
πρ'ος τ'ο κίτρινο παρά έντελως λευκό.
Κ'ι αυτό, γιατί στον κόκκο τού σιταριού
έκείνο που άποτελεί τ'ο ζυμώτο μέρος
που περιέχει τής λευκοματώδεις ούσιες
είναι τ'ο σπέρμα. Αυτό έκαμε άλλοτε νά
ριφ'η ή ιδέα νά κατασκευάσεται ψωμί
πλήρες—ένα ψωμί κατασκευάμενο ά-
πο αλεύρι, και που νά περιέχη ολόκλη-
ρο τόν κόκκο. Τ'ο έμβρυο τού κόκκου
είναι ένα κίτρινο σωματίδιο, τόσο μι-
κρό και ελαφρό, ώστε 1200 άπ' αυτό ζυ-
γίζουν μόλις ένα γραμμάριο. Τρεφίμε-
νος κανείς με τέτοιο ψωμί θά είχε, μα-
ζύ με τ'ο νερό που θά έπινε, μία τρο-
φή άρκετή γιά νά συντηρήση έπ' α-
ρκτόν τόν οργανισμό του.

Τό πορτοκάλι εις τήν μου-
κάλαν.

Πολλές φορές βλέπτε εις τας παν-
γύρεις ένα φρούτο, όπως λ.χ. ένα πορ-
τοκάλι, ένα πεπόνι ή καρπούζι, μέσα εις
μιαν μεγάλην μουκάλαν ή μίαν μικρήν
ναμτιζάναν, και άπορείτε πως κατάρ-
θωσαν νά τ'ο βάλλουν εκεί μέσα. Άφ'ού
ο λαϊκός τής νταμτιζάνας είναι τόσο στυ-
νός. Και όμως είμπορεί νά τ'ο κάμει και
οις αυτό, εύκολώτα. Όταν άκόμη τ'ο
φρούτο είνε πολύ μικρό και χωρεί νά
περάση από τόν λαμπόν τής μουκάλας,
τ'ο περνάτε μέσα και δένετε τήν μου-
κάλαν ή άλλο υδαίνον δοχείον εις τόν
κλάνον. Τήν μουκάλαν έπειτα τήν γε-
μίζετε κατά τ'ο ένα πέμπτον με χύμα,
τ'ο όποιον φροντίζετε νά διατηρηθ'ή πάν-
τοτε ύγρυν. "Ο καρπός αυτός θά μεγα-
λώση πολύ περισσότερον από τούς άλ-
λους και όταν ώριμώση άρκετά τόν κό-
θετε και μένει μέσα εις τήν μουκάλαν
από τήν όποιαν έπειτα άφαιρείται τ'ο
χύμα.

Α' Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

"Η στοιχειώδης φωτογραφική μηχανή
άποτελείται από ένα ορθογώνιο κουτί
φωτοστεγώς κλεισμένο, που στ'ο κέν-
τρο τής μιάς πλευράς του έχει ένα φα-
κό συγκεντρωτικό, ο όποιος συγκεν-
τρώνει τής ακτίνες στην άπέναντι πλευ-
ράν σ'ε ώριωμένη απόσταση, ανάλογη με
τ'ο φακό, και σχηματίζει εκεί ανάποδη
τήν εικόνα τών έξωτερικών αντικειμέ-
νων. Στην πλευρά αυτή τοποθετείται
μία φωτοπαθής επίστασις (πλάκα γυα-
λινή ή φίλμ) που θά τυπωθ'ή επάνω τής
ή άρνιπτική εικόνα με τ'α χημική ενέρ-
γεια τού φωτός. Στην πρ'οκή έχουν και
κάτι άλλα εξαρτήματα οί μηχανές γιά
τήν εύκολία και τήν ακρίβεια τής φω-
τογραφίσεως, ή και συνδέεται τ'ο έμπρο-
σθεν εικόνα τών έξωτερικών αντικειμέ-
νων. Τήν εικόνα που διπλώνεται, αδια-
πέρσαστον από τ'ο φως, ώστε νά έλαττω-
νυνται οί διαστάσεις τής μηχανής όταν
δεν φωτογραφίζουμε. Γι' αυτό οί μηχαν-
ές τών έρασιτεχνών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

Πως τ'α κατάφερε

"Ο Κύνιος Άνδρόνικος είχε τοποθετή-
ση τής μπουτλλίας του ως εξής :

1	30	1
30	1	30
1	30	1

Κάθε έδομοδόα περίπου ο έξυπνος
και... τίμος Πέτρος, κατέβαινε εις τήν
άποθήκην και έπνευσε ούτε πολύ, ούτε
όλίγον 4 μπουτλλίες, ήλλαζε δέ πάντα
τήν τοποθέσιν τών υπολοίπων.
Έπνευσε δηλαδή δύο μπουτλλίες από
τ'α μεσοία μέρη και έπρσάθετε μία εις
κάθε γωνίαν.

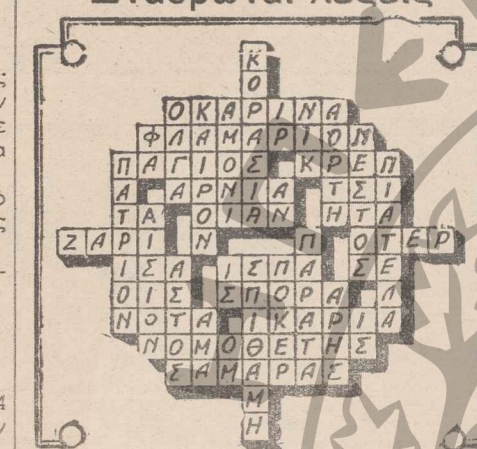
Κατάρθωσε δέ στ'ο τέλος νά παρουσιά-
ση τ'ο εξής τετράγωνον.

15	2	15
2	15	2
15	2	15

Τ'ο όλον δηλαδή 68 μπουτλλίες άντι 124
πάντας όμως, τ'ο ποσόν τών μπουτλλιών
έκόςτης πλευράς ούδούλως έμειώθη.

M. ΔΕΣ.

Σταυρωτά λέξεις

Λύσις τού ύπ' αριθμόν 26 προβλήματος

Γιά νά μάθετε νά φωτογραφίζετε

Υπό τού καθηγητού κ. Ν. ΒΟΛΟΝΑΣΗ

1ον

"Η φωτογραφική αινείται έκ πρώτης
όψεως μία τέχνη μηχανική, που μπορεί
ό καθένας νά τήν έξασκήση. Υπάρχουν
μηχανές άπλούστατες, που δυό κινη-
σες όλως—λες άποτελούν όλο τ'ο χει-
ρισμό τους, ώστε κι' ο πιο άδους νά φω-
τογραφίζη μ' επιτυχία. Κ'ι' οί φωτογρα-
φικές μηχανές και τ'α υλικά είνε τόσο εύ-
πρσστα, που μπορεί και τ'ο πιο ίσχνό βα-
λάντιο ν' άνθέρη. Γι'α τ'α παιδιά ιδίως εί-
ναι μία εύγενική άσכולία, που τ'α άπο-
τρέπει άπ' άλλες θλαβερές άσכולίες
και τούς παρέχει με έλακιστη δαπάνη
τήν τέρψη νά βλέπουν ένα ζωντανό
ήμερολόγιο τής ζωής των, τήν ίκανο-
ποίηση μιάς καλλιτεχνικής τής έπιτυχί-
ας. Και συγχρόνως τ'α δοθείσι στην ά-
ναμτιζή τής παρατηρητικότητος των,
τήν ίκανοποίηση μιάς καλλιτεχνικής τής
έπιτυχίας. Και συγχρόνως τ'α δοθείσι
στην άσκησιν τών καλλιτεχνικών των δε-
ξιότητων.

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

1. "Ο φωτογραφικός φα-
κός (objectif) είναι κυρίως τριών εί-
δων: 1) Άπλος. "Α χ ρ ω μ α τ ι κ ό ς
που τόν έχουν οί φθνές μηχανές
(κουτιά κ. λ. π.). Είναι έπιπεδόκυρτος
συνήθως και άποτελείται από δυό φα-
κούς κολλημένους. 2. "Ο «ε υ θ υ-
γ ρ α μ ι κ ό ς» (rectiline, eplanat),
μέσας μετά τ'ο φακόλιον, που είναι τ'ο
πολύ πεύκω κάλυμμα τού φωτοεισπρό-
σθεν τής μηχανής. Άποτελείται από
τ'α δύο όμοιους αντίθετα τοποθετημένους
άκρωματίστους φακούς και άνάμεσα τούς
τ'ο διάφραγμα. 3. "Ο «ν α σ α τ ι γ-
μ α τ ι κ ό ς» φακός είναι ο σύγχρο-
νος φακός όλων τών καλών μηχανών.
Άποτελείται από τρεις ή περισσότερους
φακούς καλά δουλεμένους, είναι πολύ
φωτεινότερος από τόν «ρεκτιλιν», έχει
μεγάλη εύκρινεια σ'ε όλη τήν έπιφάνεια
τής πλάκας και είναι διορθωμένος άπ' ό-
λα τ'α έλαττώματα τών άλλων φακών
που διαστρέφουν λίγο ή πολύ τήν εί-
κόνα...

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια-
κρίνονται.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΙΟΜΕΝΟΝ : Φως και διάφρα-
γμα.

Κάθε φορά έχει τήν κύρια έστία του,
τ'ο σημείο δηλαδή όπου σχηματίζει κα-
θαρή τήν εικόνα μακρινών αντικειμέ-
νων (άπειρον, infinity) και τ'α σημείω-
νουν με τ'ο σημείο : Γι'α τ'α πλαιοίον
αντικείμενα όμως (από 10—15 μέτρα και
ομιώτερα) άρχίζει νά μεγαλώνη ή έ-
στική απόσταση και πρέπει ν' άπομα-
κρύνεται ο φακός από τήν πλάκα, γιά
νά σχηματισθ'ή εύκρινής ή εικόνα των.
Γ'ι' αυτό οί ακριβείς μηχανές έχουν τ'ο
φακό κινητόν επάνω σε κλίμακα με ση-
μειωμένη τ'η θέση του γιά κάθε από-
σταση τού αντικειμένου. Οί φθνές μη-
χανές και γενικά οί μηχανές που λέ-
γονται «με σταθερή έστία» δεν έχουν
ανάγκη μετακινήσεως τού φακού γιά ά-
λλα, γιατί τ'ο μικρό διάφραγμα τού φα-
κού τών εύκρινών είναι δυό κυρίως
είδων : κουτιά φθννά και άπλά και μη-
χανές με άσκό (plants). Άλλοιώς δια